

6

Ribič

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

LETO 2022
LETNIK LXXXI
ISSN 0350-4573

Na Lepeni. Foto: D. Vincek

Ljubiteljski kulturni

VSTOP PROST!

dan

in velika dobrodelna akcija
zbiranja sredstev za pomoč
otrokom, obolelimi z rakom

Arboretum Volčji potok
sobota, 18. junija 2022

Med 10.00 uro
in 18.00 uro

Ob 19.00 uri
veliki "open air"
koncert SAZAS
s sodelovanjem
najpopularnejših
slovenskih glasbenic
in glasbenikov

beseda
RAK5 ali
RAK10
na **1919**

7 prizorišč / 7 odrov

- historični ples
- historična glasba
- sodobni ples
- folklor
- pihalne godbe
- mažoretke
- gledališča
- lutke
- literarna dejavnost
- likovna dejavnost
- zborovska glasba
- ostala instrumentalna glasba

3.500 nastopajočih iz
vseh koncev in krajev Slovenije

**Na 7 lokacijah atraktivna
predstavitve**

- Ribiške zveze Slovenije
- Gorske reševalne zveze Slovenije
- Planinske zveze Slovenije
- Gasilske zveze Slovenije
- Čebelarke zveze Slovenije
- Lovske zveze Slovenije
- slovenskih reševalcev (Prva pomoč)

**8 kulinarično-enoloških kotičkov
s predstavitvijo jedi in žlahtne
kaplice osmih slovenskih pokrajin**

- Bela Krajina
- Štajerska
- Primorska
- Dolenjska
- Koroska
- Prekmurje
- Notranjska
- Gorenjska

Organizatorji

Arboretum
VOLČJI POTOK

V podporo

USTANOVA ZA POMOČ
OTROKU Z RAKOM

Sodelujoči

RIBIŠKA
ZVEZA
SLOVENIJE

PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE

GASILSKA ZVEZA SLOVENIJE

Medijski pokrovitelji

RADIO
TELEVIZIJA
SLOVENIJA

pop

planet

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen števil 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo: (01) 256 12 97
tajništvo: (01) 256 12 94
041 738 849
telefaks: (01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:
Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si

sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si

tajništvo RZS
tajništvo.rzs@ribiska-zveza.si

računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si

uredništvo glasila Ribič
glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
Odgovorna urednica:
Nuška Božičnik

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

člani:
Vladimir Mikec,
Jure Ušeničnik Schifferstein, Egon Dolenc

ČASOPISNI SVET:
člani:
dr. Jože Ocvirk,
dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Alenka Ličen

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.000 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

AKTUALNO

Festival soške postrvi

Blaž Močnik

124

DELO RIBIŠKE ZVEZE

Problematika kormorani - ribe na ravni EU še vedno ni enovito in učinkovito rešena

Mag. Igor Miličič

167

Svetovni dan rib selivk 21. Maj 2022

Mag. Igor Miličič

168

RIBOLOV

Gremo smučat

Jure Gombač

170

Kako ravnati s krapom

Niko Hari

172

ZASLUŽIJO SI NAŠO POZORNOST

Samo Levstik - »Ptuj Jure« napoveduje: ekipa RD Ptuj bo zopet prvak!

Jože Šmejc

175

Branko Novak je novi predsednik tekmovalne komisije RZS

Jože Šmejc

176

PREDSTAVITEV RIBIŠKIH DRUŽIN

Ribiška družina Tolmin

Uredništvo

178

ZNANJE IN IZKUŠNJE

Zahtevno poletno muharjenje

Vladimir Mikec

180

DRŽAVNA PRVENSTVA

Tudi muharji začeli z državnim prvenstvom

Drago Ornik

184

RIBIČI PIŠEJO

Otvoritev sezone ščukolova

Toni Janežič

186

RIBIŠKA PRIPOVED

Počitnice

David Babič

189

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

31 Ribičev je na tekmovanju ujelo 195 kg krapov in babuš

Jože Žerdin

190

Trojiško jezero in Radehova sta ribiško (spet) oživila

Marjan Toš

191

V SPOMIN

Vojko Bradelj

192

Alojz Bradelj

192

Vinko Mavrič

192

OBVESTILA

Poletno terensko delo

Zavod za ribištvo Slovenije

192

MLADI RIBIČ

Dolgo načrtovano ribiško srečanje pri Opekarni (ko pride zraven še (super) babica)

193

MUHARSKI KOTIČEK

Muharjenje s potezankami

Rasmus Ovesen

196

RIBIČI KUHAJO

Kotlet krapa po segedinsko in pečeni krap na čebuli s pretlačeno zelenjavo

Borut Jerše

199

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:

glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu.

Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

Uredništvo

KAKO LAHKO V POSOČJU SOBIVAJO RIBOLOV, VODNI ŠPORTI, KOPANJE IN DRUGE DEJAVNOSTI?

OKROGLA MIZA »SOŠKA POSTRV IN REKREATIVNA EKOLOGIJA«

140 kilometrov vodotokov, s katerimi upravlja Ribiška družina Tolmin, je med muharji ena najbolj vabljivih destinacij. Ribiška družina Tolmin je ena največjih od 64 ribiških družin, povezanih v Ribiško zvezo Slovenije. Kar polovico njenih prihodkov predstavlja ribolovni turizem.

Če so leta 2011 prodali rekordnih več kot 8000 ribolovnih dovolilnic, se je kasneje številka ustalila pri 6000, nato pa je epidemija številke oklestila na 1.900 leta 2020, lani pa se je prodaja ponovno nekoliko dvignila – na dobrih 3.300 dovolilnic. »Vlaganje iker in mladice v vodo pomeni vrednost od 130 do 170.000 evrov. Upam, da so to ribiči zadovoljni in da to cenijo,« pravi njen predsednik **Milan Berlot**. Soško postrv so v preteklosti rešili pred izumrtjem, izjemno uspešni so tudi pri ohranjanju lipana: »Osmukali smo lipana v naravi in pridobili več kot 34.000 iker. Ponosni smo na to, saj bomo lahko ponovno vzredili matično jato in ribe vložili v vodo.« Poleg ribičev velik pritisk na vodo predstavljajo tudi kopalci, vodni športi in različni posegi v vodo. Epidemija je pokazala, kaj pomeni, če je ta obremenjenost manjša. »Zadnji dve leti smo imeli – tudi po zaslugi manjšega pritiska – zelo dober ribolov in to pomeni, da bomo morali v prihodnosti to upoštevati in se odzvati,« napoveduje Berlot, ki poudarja, da morajo pri odločitvah sodelovati vsi deležniki.

Je rešitev tudi omejitev ribolova in plovbe?

Oblikovanje in uveljavljanje plovbnega režima na Soči in pritokih je bil doslej eden trših orehov za posoške občine, ki ga sicer ureja skupen Odlok o določitvi plovbnega režima na reki Soči in na reki Koritnici. Nekatera domača podjetja so nezadovoljna, da ni omejitev

pogojev za opravljanje komercialne plovbe na vodotokih, kjer ne skrivajo želje po zaščiti lokalnih ponudnikov, nekateri razmišljajo tudi o dodatnih omejitvah plovbnih poti. »Leta 1995 je komercialno plovbo ponujalo sedem podjetij, danes jih 80,« je na okrogli mizi na

Pregled ulova po letih 2002–2021

LETO	kon.	rib. dni	SP	JP	KP	PP	SA	L	BE	SKUPAJ								
	kon.	rib. dni	kon.	kg	kon.	kg	kon.	kg	kon.	kg								
2002	429	8.647	245	314	1	1	256	121	383	130	8.095	4.538	226	126	53	59,4	9.229	5.289
2003	556	7.868	136	223	6	5	146	89	170	71	7.637	5.497	94	65	67	77	8.256	6.027
2004	521	7.932	52	155	22	15	323	161	305	106	6.392	4.376	66	54	47	53	7.207	4.920
2005	596	9.062	41	112	20	17	349	195	220	82	6.136	4.240	133	99	70	64,3	6.969	4.807
2006	556	10.219	46	126	34	31	276	192	119	49	5.953	4.747	37	36	78	69	6.542	5.251
2007	447	11.727	26	76	31	28	211	132	133	52	5.833	4.551	87	79	54	55	6.376	4.973
2008	1.625	12.541	37	102	22	19	201	136	66	28	4.930	4.063	59	50	100	89	5.414	4.487
2009	1.377	12.389	29	99	8	13	77	57	60	19	5.481	3.957	71	62	32	33	5.758	4.240
2010	1.475	10.776	19	84	2	2	57	34	76	18	4.915	3.510	59	51	51	50	5.179	3.749
2011	2.372	12.877	14	49	1	1	51	33	53	23	5.757	4.274	50	43	31	41	5.957	4.464
2012	1.748	11.270	12	44	2	2	49	29	39	14	4.616	3.699	65	60	37	42	4.820	3.890
2013	1.660	10.670	23	49	1	1	46	31	51	16	5.175	3.415	54	45	56	76	5.408	3.633
2014	1.566	11.330	18	37	6	4	59	27	54	20	5.347	3.313	35	30	33	42	5.552	3.473
2015	723	10.625	11	46	3	2	41	22	56	20	4.758	2.888	36	33	39	55	4.971	3.066
2016	634	11.456	12	39,4	5	3,8	34	20,2	31	10,3	4.045	2.838,3	28	27,5	47	57,7	4.262	2.997
2017	752	10.968	6	22,1	5	2,4	36	24,2	26	8,8	4.294	3.435,4	21	19,7	40	59,6	4.430	3.572
2018	649	10.165	10	34	0	0	21	12	8	3	3.204	2.736	6	5	35	43	3.284	2.833
2019	1.377	9.306	1	4	1	1	1	2	9	4	4.093	2.957	0	0	13	17	4.118	2.984
2020	314	4.632	7	19	4	3	1	1	4	1	2.535	1.905	0	0	10	12	2.561	1.941
2021		6.379	1	3	2	5	0	0	2	1	2.973	2.242	0	0	21	29	2.999	2.279

temo nosilne zmogljivosti okolja v okviru Festivala soške postrvi v Tolminu ponazoril **Adis Hrovat**, predsednik Gospodarskega interesnega združenja (GIZ) raftarjev Dolina Soče, ki povezuje 14 domačih agencij.

Kot pravi, je razvoj plovbe na Soči dosegel točko, ko je treba poskrbeti, da se ponudbe zaradi prevelike gneče na vodi ne razvrednoti. »Gosti si želijo miru, športa in sprostitve, zato bo treba dejavnost regulirati. Nekaj smo že dosegli z vstopno-izstopnimi mesti, z monitoringom plovne poti in čiščenjem ovir. Če želimo imeti kakovost, sobivanje z ribištvom in športnim turizmom, bo treba povleči poteze. S skupnimi močmi jih lahko dosežemo na politični ravni, kajti to je politična odločitev,« je prepričan Hrovat.

Svoj pogled so v GIZ že predstavili županom bovške, kobariške in tolminske občine. S predlogi so bržkone še posebej zadovoljni ribiči, saj predvidevajo med drugim tudi omejitev športne plovbe od velikih korit Soče do Girkle pri Čezsoči in od Napoleonovega mostu pri Kobaridu do Kamnega. »Mi smo pripravljeni pluti pod drugačnim režimom ali pa ga popolnoma omejiti. S tem nimamo težav, da bi pomagali ribičem razvijati ponudbo, ki je bila pred razvojem športne plovbe na nekaterih delih reke resda precej boljša. Skupaj pa bi lahko nato sodelovali z lokalnimi skupnostmi, ki pa sicer točno vedo, kako bi lahko omejevali pritisk na vodo,« je prepričan predsednik združenja. Berlot se strinja, da bo treba preiti od besed k dejanjem: »Ribiči smo bili doslej vedno zapostavljeni, nismo bili slišani. Nismo namreč soglasodajalci v postopkih. Želim, da bi to miselnost spremenili.«

A čeprav ribolovni turizem prinaša veliko denarja vsem, je pritisk škodljiv tudi za ribji živelj, je prepričan tudi predsednik Ribiške zveze Slovenije **Miroslav Žaberl**. Omejiti bi tako bilo treba tudi ribolov, ne le zgolj plovbe. Kot dodaja, v tujini na najlepših delih rek že obstaja butični ribolov: »Kar pomeni izjemno drago ribolovno dovolilnico, vendar pomeni, da smo lahko na 3 ali 5 kilometrih sami. V prihodnosti bo treba razmišljati v tej smeri. Zakon nam po drugi strani ne dopušča, da bi omejevali članstvo v ribiške družine, ker smo društvo.« Kot pravi, se ribiči zavedajo, da je voda javno dobro, a če ribiške družine za vodne pravice skupno plačajo okoli 300.000 evrov letno, potem se mora njihov glas tudi slišati. »Podobne probleme kot na Soči imajo tudi v zgornjem toku Savinje, Kolpe pa tudi na Savi Bohinjki. Rešitev je zgolj v jasnem dogovarjanju, v katerih terminih in katerih predelih se bodo izvajale določene dejavnosti,« dodaja in postreže še s primerom s Česke: »Na Vltavi ne morejo več izvajati ribolova zaradi prevelikega števila raftov. Ribolov je tam skoraj ugasnil.«

Ribiške družine pa so veliko več kot zgolj ribolovni turizem, saj gospodarijo z ribolovnimi vodami. »To pomeni, da morajo v vode vložiti toliko rib, kolikor se jih odvzame iz vode – ne glede na to, ali gre za ribiče, ribojede ptice in zveri ali različne vodne havarije,« pojasnjuje Žaberl. Zakon o sladkovodnem ribištvu ribiške družine šteje za koncesionarje od leta 2006 naprej. »Ribiči delujemo v javnem interesu. Varujemo naravo, okolje in ribe. Ribolovni turizem je ena izmed najvišjih oblik turizma, saj muharji spoštujejo naravo, so zelo dobri potrošniki in ostanejo več dni. Predvsem najbolj spoštujejo muharjenje na soško postrv in lipana.« Vendar tako kot ostale dejavnosti tudi ribolovni turizem s seboj ne prinese samo dobrih stvari.

Do leta 2050 se bo pritisk rekreacije podvojil

»Rekreacija ima resda dobrobit za ljudi, a hkrati v Evropi velja za četrti dejavnik, ki ogroža sladkovodne ekosisteme,« izpostavlja **Dušan Jesenšek** iz Zavoda za ohranjanje lokalnega izročila in okolja Sara Vuri. V zadnjem času se zato pojavlja nov termin *rekreativna ekologija*. »Ugotovili so negativne vplive na živalske in rastlinske vrste, ki jih povzročajo denimo hrup, valovi, poškodbe brežin, hoja po dnu in dvigovanje sedimentov, povečana prisotnost kemikalij zaradi sončnih krem in ostalega, vnašanje bakterij, tudi tujerodnih vrst –

Statistika ulova v ribolovni sezoni 2021

rib.	EL	SP	JP	KP	PP	SA	L	KL	MR	SKUPAJ	
voda	deli	koz	kg	koz	kg	koz	kg	koz	kg	koz	kg
A	3.212	0	0,0	0	0,0	0	0,0	1.603	1.157,6	1.603	1.157,6
U	64	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
BL	32	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
H	191	0	0,0	0	0,0	0	0,0	44	31,9	44	31,9
TO	240	bina odvozna									
J	579	0	0,0	2	4,5	0	0,0	600	526,5	15	20,0
PJ	8	0	0,0	0	0,0	0	0,0	14	9,1	0	0,0
D	1.229	0	0,0	0	0,0	0	0,0	970	413,6	1	1,4
TR	135	bina odvozna									
BA	616	1	2,8	0	0,0	0	0,0	1	0,4	144	103,1
KD	37	0	0,0	0	0,0	0	0,0	1	0,4	0	0,0
KM	34	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
SKU-PAJ	6.379	1	2,8	2	4,5	0	0,0	2	0,8	2.999	2.278,1

RIBOLOVNI DNEVI 2021	
Člani	2.870
Mladinci	119
Turisti	3.390
SKUPAJ	6.379

POVPREČNI ULOV	
(Aktivni člani brez mladincov)	
Rib. deli po članu	7,9
Kg po članu	5,2
Kozar po članu	0,8

ŠTEVILO ČLANOV DRUŽINE	
vpisani aktivni	
Člani	368
Mladinci	33

naziv	količinska prodaja v 2020	količinska prodaja v 2019	količinska prodaja v 2018	količinska prodaja v 2017	količinska prodaja v 2016
osebna dnevna (do največ tri osebe)	13.714	22.772	25.742	26.165	25.250
osebna tedenska (do največ tri osebe)	2.241	3.992	3.504	3.319	3.302
osebna letna (do največ tri osebe)	480	564	530	545	445
raft dnevna	32	20	19	30	8
raft letna	17	20	26	21	32
pavšal	21	21	21	19	16
skupaj	16.505	27.389	29.842	30.099	29.053

namerno ali nenamerno, včasih se je denimo to zgodilo zaradi živih vab,« našteva Jesenšek in postreže s podatkom, da se bo pritisk na vodne površine zaradi rekreacije do leta 2050 skoraj podvojil, kar pomeni, da bo izzivov še več, zato potrebujemo celostno upravljanje.

Podobno tudi Žaberl opozarja predvsem na štiri zaskrbljujoče stvari: »Prvi so nespametni posegi v vodotoke. Enako smo kritični tudi do kakšnih protipoplavnih posegov, ki se pre pogosto izvajajo, ko se riba drsti, kar povzroči škodo za celoletno ribjo populacijo. Dodaten problem so ribojede ptice in vidre. Bijemo veliko bitko, ker so se zaščitene ribojede ptice prekomerno razmnožile. In to, česar še nismo vzeli v razmislek, ni kako bomo ponovno ogradili, zagradili, dali reke v betonska korita, ampak kdaj bomo naredili kakšno re-naturacijo. Bomo podrl kakšen jez in reko spravili nazaj v stanje, kakršno je bilo?«

Najbolj obremenjen je srednji del reke Soče s hidroelektrarnami. »Za rabo vode – kadar presega splošno rabo – se podeljujejo vodne pravice. Za proizvodnjo pijač, termalne vode, proizvodnjo električne energije, večje od 10mW, in odvzem naplavin na podlagi koncesije, za druge rabe, kot so pitna voda, namakanje, gojenje sladkovodnih organizmov, male HE, športni ribolov itd., pa se podeli vodna pravica na podlagi vodnega dovoljenja. Število evidentiranih objektov vodne infrastrukture, namenjenih za upravljanje z vodami, je 8.774. To nam omogoča bivanje in gospodarjenje na tem območju,« pravi vodja Sektorja območja Soče Igor Podobnik z Direkcije RS za vode.

Za Nadižo pripravljajo strategijo razvoja

Razvejano povodje reke Soče, ki obsega 3.484 kvadratnih kilometrov, od tega 2.353 v Sloveniji, dolžina vodotokov pa znaša 2.770 kilometrov, ima še enajst glavnih pritokov, ki so prav tako zanimivi za ribolov in druge dejavnosti. Med njimi je tudi Nadiža, ob kateri je po podatkih Zavoda za turizem Dolina Soče v visoki sezoni tudi po 2.500 ljudi naenkrat. Skupaj s kobariško občino so se zato lotili upravljanja. »Velikokrat govorimo o trajnostnem in zelenem turizmu, realnost pa je nekaj povsem drugega. Nadiža je kot naročena »mala šola«, preden se mi oz. kdo drug loti Soče, ki je bistveno trši oreh,« je

na okrogli mizi napovedal direktor zavoda **Vilijam Kvalič**. Da bi uskladili smernice, so k pogovoru povabili Ribiško družino Tolmin, Zavod za varstvo narave, Triglavski narodni park, gospodarstvo in druge, o mnenju so povprašali tudi domačine. Odzvalo se jih je več kot 40 odstotkov: »Vedo, da turizem prinaša prednosti, a tudi določena tveganja, zato dejavnosti za vsako ceno ne želijo razvijati, in sicer v smislu razvrstitvenja narave. Z družbenimi mediji je vse še bolj hitro – nek vplivnež objavi nekaj in naslednji dan se tam lahko tre ljudi. Na podlagi študije bo občina sprejela odloke oz. dopolnila obstoječe, da dosežemo cilj – sonaraven razvoj reke Nadiže oz. Breginjskega kota.«

Kvalič se zaveda, da turistov ne morejo ustaviti, lahko pa jih usmerjajo: »Seveda v dobrobit lokalne skupnosti, tega ne delamo le za turiste. Zaenkrat se je kot zelo dober način pokazalo to, da naredimo nek turistični produkt, kot je na primer Julijana (Trail/Bike/Ski Tour). S tem preusmerjamo na druge lokacije tako v pred- kot v posezono. Tu pa nas čakajo še drugi izzivi, denimo javni prevoz.« Podobno kot GIZ raftarjev in ribiči tudi sami razmišljajo o omejitvah. Eno najbolj obiskanih točk v Posočju – Tolminska korita – je lani obiskalo rekordnih 90.000 ljudi. Skupaj s Triglavskim narodnim parkom so izračunali nosilnost, ki znaša največ 1.000 ljudi na dan. »To se zaenkrat zgodi samo ob največjih praznikih, nameravamo pa v prihodnosti zaradi ohranjanja območja in kakovosti obiska začeti omejevati število na nek uporabniku prijazen način,« še napoveduje Kvalič.

»Prostora je dovolj za vse«

Za dejavnosti na in ob Soči sicer obstaja veliko pravnih podlag (Zakon o vodah, Zakon o plovbi po celinskih vodah, Uredba o območjih Nature 2000, Zakon o določitvi zavarovalnega območja za reko Sočo s pritoki, Zakon o sladkovodnem ribištvi, Zakon o TNP in drugi), težava pa je, ker ti akti med seboj niso povsem usklajeni oz. veljajo parcialno, pravi **Sanja Sivec Levpušček**, vodja oddelka za okolje in prostor na Občini Tolmin: »Vsi imamo besedo, hkrati pa nihče ne zna, ne more oz. niti ne sme odločati sam. Vedno več pa je tudi zasebnih pobud v priobalni pas.« Vodno zemljišče je namreč v lasti Republike Slovenije, večina priobalnih zemljišč neposredno ob vodi pa je v zasebni lasti. Vloga občine je pri tem prostorsko urejanje, pri čemer gre vedno za kompromis, dodaja Sivec Levpuščkova in sklene, da je prostora dovolj za vse: »Poudarjam pa, da je ta prostor mogoče doseči le tako, da se vsi deležniki zavedamo prisotnosti drug drugega, se spoštujemo, poslušamo in sodelujemo. Imamo skupen cilj – da bi z občutkom izkoriščali naravne vrednote in Sočo ohranili takšno, kot si jo želimo. Verjamem, da nam bo to uspelo.«

Blaž Močnik

Okrogla miza »Soška postrv in rekreativna ekologija« je Ribiška družina Tolmin izpeljala v okviru Festivala soške postrvi, ki sta ga sofinancirala Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo.

PROBLEMATIKA KORMORANI - RIBE NA RAVNI EU ŠE VEDNO NI ENOVITO IN UČINKOVITO REŠENA

Sestanek podskupin Evropske ribiške zveze (EAA) za sladke in slane vode se je odvijal 27. aprila 2022 na sedežu zveze v Bruslju, na katerem smo članice obravnavale za ribištvo perečo problematiko. Glavna tematika tokratnega srečanja je še vedno pereče in nerešeno vprašanje konflikt kormorani – ribe. Po ribiškem mnenju ključno težavo predstavlja napačno videnje EU, da je kormoran bolj državni in ne vseevropski problem. Večina kormoranov v toplejšem delu leta namreč gnezdi v baltski regiji (Finska, Švedska) in ob Severnem morju (Nizozemska, Danska). Ti kormorani potem v zimskem času, odvisno od temperatur in zamrznitve morja, preletijo na lov za hrano v vodotoke centralne Evrope. Vsi prisotni predstavniki držav članic smo na sestanku podali osnovne značilnosti, kako se v posamezni državi lotevajo omejevanja konflikta kormorani – ribe. Vsi prisotni so potrdili ugotovitev, da je zaradi učinkovite zaščite populacij kormoranov s Ptičjo direktivo EU prišlo v sedemdesetih in osemdesetih letih 20. stoletja do izrazitega povečanja števila gnezdečih parov kormoranov in s tem celotne populacije. Kljub tej močni pravni zaščiti pa 9. člen taistega dokumenta posameznim državam dovoljuje omejeni odstrel osebkov, v primeru dokazanega negativnega vpliva na ribje populacije. Tako kot v Sloveniji je tudi povsod v Evropi izvajanje odstrela dovoljeno zgolj članom lovskih društev.

Na Nizozemskem je kormoran popolnoma zaščiten

živalska vrsta, ki gnezdi večinoma ob morski obali in tam tudi pleni, se je pa v zadnjem desetletju razširil po območju celotne države, torej tudi po notranjih sladkih vodah. Pozimi povzročajo posebej veliko škodo na velikih jezerih in ribnikih. Na sestanku je bil prikazan tudi video o plenjenju rib sredi mesta, kjer so kormorani skoraj popolnoma izgubili strah pred ljudmi. Ribiči se trudijo ribje populacije zaščititi s postavljanjem naravnih preprek v vodi in na brežinah – ta praksa je pokazala določen uspeh pri ohranjanju populacij krapovcev in navadnih ostržev. Na Nizozemskem ne obstaja enotna politika reševanja problema kormorani – ribe, vsak odmik od zaščite ptic pa skoraj obvezno prinese proteste zaščitnikov ptic.

V Veliki Britaniji poročajo o primerih križanja med podvrstama kormoranov *Phalacrocorax sisnensis* in *Phalacrocorax carbo*, zato država dovoli odstrel vseh podvrst teh ptic, če je le dokazana znatna škoda na ribah zaradi predacije. Pri dokazovanju slednjega morajo biti ribiški klubi še posebej proaktivni. Sama država zaradi političnih razlogov ni posebej zainteresirana za vseevropsko urejanje te problematike, vseeno pa uradniki priznavajo potrebo po regulaciji števila kormoranov zaradi povzročene škode, ki jo ribiči prijavljajo. Glede samih metod zmanjševanja škod na ribjih populacijah so britanski ribiči ugotovili, da z ohranjanjem naravnih brežin, obrežne in vodne zarasti učinkovitost kormoranovega plenjenja upada. Pri plašenju

redno in uspešno uporabljajo močne laserje z žarkom zelene barve, ki ima največji vpliv na kormoranov vid. Čeprav drage, a vseeno za uspešne so se pokazale tudi zelo realistične lutke, in sicer strašila za kormorane. Njihova učinkovitost je odvisna od rednega spreminjanja pozicij in rednega sprotnega plašenja kormoranov s pokanjem, za kar je porabljeno zelo veliko prostovoljnih delovnih ur.

V Nemčiji se večina kormoranske populacije zadržuje na baltiški obali, nove kolonije gnezdečih ptic pa so se razvile iz populacij kormoranov iz Baltika, ki so ob koncu zime ostali na Bodenskem jezeru. Nemški ribiči ravno zaradi teh migracij zagovarjajo nujnost enotnega pristopa k reševanju tega problema. Žal politika nemške države do problematike kormorani – ribe ni enotna, ampak je razdeljena na odločitve posameznih nemških zveznih dežel. Zanimanja za dolgoročneje reševanje in usklajevanje ukrepov med politikami in državniki ni. Tako je največja stopnja odstrela dosežena na Bavarskem, v ostalih deželah pa je ta bistveno manjša. Zaradi te neenotnosti ukrepov na ravni celotne države posamični primeri dobre prakse zveznih dežel tako ne morejo imeti želenega učinka na zmanjševanje pritiska na ribje populacije. Nemški predstavnik je izpostavil tudi pojav večanja stopnje zakaljenosti rek in razraščanja alg zaradi kormoranove učinkovite predacije podusti in ostalih krapovcev, ki se s to biomaso prehranjujejo.

Na Finskem so ribiči leta 2020 prvič opazili trajno kolonijo kormoranov izključno na sladkovodnem območju. Sama država Finska ima sicer sprejeto strategijo upravljanja s kormoranovo populacijo, a ribiči posebnih učinkov na terenu ne zaznajo. Med ljudmi je malo interesa za odstrel kormorana, prav tako ni trdnih znanstvenih dokazov o vplivu kormorana na različne ribje populacije. Nasploh je v Skandinaviji očitno, da zaradi različnih političnih razlogov nobena od držav ne želi sodelovati s svojimi sosedi pri reševanju problema kormorani – ribe, zato so neenotni ukrepi obvezno neučinkoviti. Prav tako je velikokrat opravičilo za državno »nedelovanje« pomanjkanje dovolj jasnih

znanstvenih dokazov o kritičnem vplivu kormoranovega plenjenja na ribe.

Večina predstavnikov držav članic EAA je v svojih prezentacijah izpostavila tudi opazen porast drugih ribojedih vrst ptic, kot sta velika žagarica in siva čaplja. Problematika številčne krepitve populacije vidre v sladkih vodah, kot se pojavljajo primeri na Bavarskem v Avstriji (in tudi pri nas), še ni tako široka, da bi zahtevala konkretnejša dejanja EAA na evropski ravni, tako kot je to v primeru kormorana. Dokaz tega je bila izvedena razprava v EU, in sicer v odboru za ribištvo, kjer so bili 11. maja 2022 predstavljeni glavni argumenti predstavnikov ribičev in ribogojstva ter predstavnikov zagovornikov pravic ptic (Birdlife International). Tu se je pokazal velik razkorak med argumenti, kjer so tokrat predvsem predstavniki evropskih ribogojcev jasno izrazili, da kormoran že dolgo ni več ogrožena vrsta, njegova populacija še vedno raste in povzroča veliko ekonomsko škodo tako akvakulturi kot tudi ribjim populacijam v odprtih vodah. Zagovorniki ptic priznavajo, da se je populacija kormoranov zaradi učinkovite zaščite jasno povečala. Po njihovem mnenju pa ni znanstvenih argumentov za vseevropsko politiko uravnavanja števila kormoranov, katerih populacija v zadnjih letih kaže trend ustalitve. Izpostavljajo potrebo po več znanstvenih raziskavah in študije posamičnih primerov, pri človeških aktivnostih pa izpostavljajo potrebo po renaturalizaciji vodotokov in uporabi nesmrtonosnih metod za odvrčanje ptic. V parlamentarni razpravi je bilo očitno, da se prisotni poslanci zavedajo negativnega učinka kormoranov na akvakulturo in ribje vrste nasploh, da pa zaradi različnih razlogov niso pripravljeni korenito poseči v njegovo populacijo, verjetno zaradi negativnega čustvenega odziva dela volilnega telesa. Iz pričujočega je možno zagotovo zaključiti samo to, da žal problematika kormorani – ribe še nekaj časa ne bo rešena enovito.

Mag. Igor Miličič
sekretar RZS

SVETOVNI DAN RIB SELIVK

21. maj 2022

Svetovni dan rib selivk praznujemo na pobudo mednarodne organizacije World Fish Migration Foundation. Praznujemo ga vsaki dve leti z namenom ozaveščanja prebivalstva o pomenu rek brez pregrad, ki omogočajo ribam selivkam izpolniti svoj življenjski cikel. Ravno ribe selivke in drugi vodni organizmi so zaradi prekomernih posegov v vodotoke, ki uničujejo njihov habitat, med najbolj ogroženimi živalskimi vrstami na svetu.

V okviru praznovanja tega dne smo se na Ribiški zvezi Slovenije (RZS) in na Zavodu za ribištvo Slovenije (ZZRS) skupno odločili obeležiti ta dan s prikazom (žal redkih) dobrih praks urejanja pregrad na vodotokih v državi na način, ki omogoča prehodnost ribam selivkam in drugim vodnim organizmom. Za primer smo vzeli zgornji tok reke Vipave, kjer je potekal projekt imenovan VIPava. Projekt

je namenjen renaturaciji dela reke Vipave in je hkrati eden od več podobnih projektov v okviru evropske kohezijske politike, glavne naložbene politike EU, kjer podpirajo trajnostni razvoj. Pri tem projektu je ZZRS vodilni partner, vanj pa je vključenih še šest partnerjev.

Dogodek, ki je potekal v Domu krajanov v Ajdovščini, je otvoril g. Marijan Gaber, predsednik komisije za ekološko in naravovarstvo RZS, ki je poudaril pomen prostih prehodov za ribe. Izpostavil je primere drsti rib v reki Muri na slovenskem delu, kjer še ni hidrocentral, ki na drst pripotujejo iz daljne Donave, kot npr. ogrožena riba sabljarka. Na primeru Drave je povedal, da je populacija domorodne podusti tudi zaradi slabe prehodnosti med jezovi HE zelo upadla. Med jezovi so nastale ločene populacije, ki stagnirajo – tako so dravske ribiške družine iz

Pregrada Zemono

Renaturirana pregrada Vipave - Zemono

živelj. Sčasoma se je življenje v Vipavo vrnilo, na sorazmerno kratkem prostoru med Vipavo in Ajdovščino pa so ostale štiri neprehodne vodne pregrade. S projektnimi sredstvi so le-te sedaj zamenjane z več zaporednimi vodnimi pragovi, kar sedaj omogoča ribjim in drugim živalskim vrstam gor- in dolvodno prehodnost. Še vedno pa so ti pragovi ohranili funkcijo zadrževanja vode, kar lahko vidimo kot sinergijo med zahtevami vodarjev in ekologov. V bližini Novakove mlinščice, kjer zaradi specifičnosti terena podobna zamenjava pregrade ni bila mogoča, so izgradili kamnito ribjo stezo. Pri Dolenjah je bil obnovljen manjši stranski rokav Vipave. Ta in številni podobni rokavi so včasih v sebi skrivali številne ribje mladice, ki so tu našle zavetje in hrano. S to obnovo je podana možnost za večji naravni prirast domorodnih vrst rib. Sam projekt VIPava še ne pomeni renaturacije reguliranega vodotoka v Sloveniji, je pa vsekakor korak v pravo smer.

Nevenka Rojšek iz WWF je izpostavila primere od-

Ribja steza Vipava pri Novakovi Mlinščici

svoje dnevne norme ulova 6 podusti skozi čas padle na zgolj 2 kosa dovoljenega dnevnega uplena.

V nadaljevanju dogodka so nastopile tri predavateljice: dr. Polona Pengal, strokovna sodelavka RZS in vodja zavoda REVIVO, je predstavila osnovne tipe vodnih pregrad in njihov vpliv na ribe selivke. Zaskrbljujoč podatek je, da je na slovenskih vodotokih postavljeno več kot 60.000 pregrad oz. obstaja pregrada na vsakih 800 m vodotoka. Te pregrade marsikdaj ogrožajo naravni cikel rib selivk, zato je smiselno razmisliti o odstranjevanju pregrad, posebej tistih, ki ne služijo več svojemu namenu. Pri tem je izpostavila zaveze EU do varovanja naravnega okolja, ki bo kot zakonodaja obvezujoča za vse države članice, tudi Slovenijo. Najboljša in hkrati najbolj ekonomična rešitev za ponovno vzpostavitev ribjih migracij je odstranitev pregrad; gradnja obvodnih strug in ribjih stez prideta v poštev tam, kjer odstranitev pregrade iz več razlogov ni mogoča.

Vodja projekta VIPava Nastja Pajk iz ZZRS je zbranim predstavila osnovne značilnosti projekta. Njegov temeljni cilj je ohranjanje in izboljšanje obstoječih habitatov različnih ogroženih živalskih vrst. V 80. letih preteklega stoletja je bila reka Vipava na svojem zgornjem delu regulirana, kar je pustilo velik negativen vpliv na vodni

stranjevanja vodnih pregrad po svetu. Tako je bilo v letu 2021 v sedemnajstih evropskih državah odstranjenih 239 pregrad, od česar je bilo 76 % visokih do dveh metrov, 24 % pregrad pa je bilo višjih od 2 metrov. Najuspešnejša država v odstranjevanju pregrad je bila Španija, ki je odstranila kar 103 pregrad. Pri teh projektih sodeluje veliko svetovnih ekoloških nevladnih organizacij, z namenom sledenja predlagani strategiji EU o biotski raznovrstnosti, ki ima za cilj vzpostaviti 25.000 km prosto tekočih rek za leto 2030. N. Rojšek je povedala, da so bili v projektu *Open rivers* v Črni gori odstranjene tri pregrade, v Sloveniji pa je načrtovana odstranitev jezua Kopitarne na potoku Sevnica, v sodelovanju z Ribiško družino (RD) Sevnica.

Po koncu predavanja so udeleženci dogodka skupaj s predstavniki RD Ajdovščina obiskali pregrado na reki Vipavi pod Zemonom, kjer so v živo videli, kako v praksi deluje prva za ribe prehodna pregrada na slovenskih vodah. Le upamo lahko, da bo ta pomenila za Vipavo več soških-marmoriranih postrvi in primorskih podusti, za strokovnjake pa primer dela za ostale regulirane vodotoke v Sloveniji.

Mag. Igor Miličić,

sekretar

Ribiška zveza Slovenije

Zobje kljub velikosti ne predstavljajo nevarnosti za predvrvice.

GREMO SMUČat

Pa ne v hribe, ampak za vodo. Potem ko smo maja prišli na račun vsi ljubitelji vijačenja (in muharjenja) na ščuke, se junija odpre še sezona lova smučev. Izredno zanimiva ribja vrsta, ki si je s svojimi mogočnimi hrbtnimi plavutmi, progastim vzorcem in gobcem, kjer izstopata sprednja dva »čekana«, prislужila tudi vzdevek »vampiriska riba«. Žal pa smuč, kljub izrazito močnim udarcem, ne velja za velikega borca, kar pa nadomesti s svojim okusom. Smuč namreč velja za eno bolj okusnih sladkovodnih rib.

Kljub temu da se večina ribičev, ki resno lovi smuča, na lov odpravi v najnižjih temperaturah, ki še dopuščajo ribolov, običajno je to pred koncem sezone, pa se sam najraje odpravim v začetku sezone. Sveža jutra, topli dnevi in aktivna riba, ki išče hrano po koncu drsti. Poleg tega pa v tem času ni potreben sonar ali kaj podobnega, saj bomo našel kaj bolj primerne. Verjetno pa vsak, ki je vijačil na postrv ali ščuko, ima že nekaj primerne doma. Pa naj si bo to palica za UL (ultra lahek) ribolov ali palica za sulca. Če bi se radi osredotočili na ribolov smuča, pa predlagam, da ste pri izbiri pozorni na: akcijo palice, s katero morate čutiti akcijo vabe in dotike dna, rolo, ki ima natančno navijanje in solidno zavoro (smuči niso veliki borci, zato ni potrebe

po zelo močnih zavorah) in pa pleteno vrvico (zaradi boljše kontrole). Sam trenutno uporabljam precej prožno palico, dolžine 2,5 m, akcije 10–32 g, z rolo velikosti 2500 ter pleteno vrvico 0,18 mm. Pri tem dodam na koncu okrog pol metra fluorocarbona, debeline nekje 0,30 mm. Vem, da vas večina, ki redno lovi smuča, uporablja tanjše vrvice in predveze, vendar sem sam videl, da se tako izognem marsikateremu nepotrebnemu trganju. Seveda opremo prilagodite glede na kraj, kjer večino časa lovite. Ali gre za ribolov z obale na daljše razdalje, lov iz čolna ali ribolov v močnem toku.

Osnovni pripomočki

Pa si pogledajmo nek osnoven komplet, ki nam bo omogočal uspešen ribolov. Tako kot pri ostalih stvareh tudi pri ribolovu smuča velja rek *Koliko denarja, toliko muzike*, ne smemo pa tega jemati preveč osebno. V opremo vložim, kolikor lahko oz. se ti zdi potrebno. Sam nerad pretiravam in po potrebi zamenjam palico ali rolo, če mi ta ne odgovarja, ali pa sem našel kaj bolj primerne. Verjetno pa vsak, ki je vijačil na postrv ali ščuko, ima že nekaj primerne doma. Pa naj si bo to palica za UL (ultra lahek) ribolov ali palica za sulca. Če bi se radi osredotočili na ribolov smuča, pa predlagam, da ste pri izbiri pozorni na: akcijo palice, s katero morate čutiti akcijo vabe in dotike dna, rolo, ki ima natančno navijanje in solidno zavoro (smuči niso veliki borci, zato ni potrebe

Vabe

No, pa pojdimo še k vabam. Ribiči nismo dovolj pozorni, vendar velikokrat zanje porabimo več denarja kot za vso ostalo opremo. Nemalo vab pa na koncu niti ne vidi vode ali pa so v njej zgolj poskusno. In zakaj je to tako? Frédéric Jullian (zastopnik Gunkija) mi je na ribiškem sejmu podal princip ribičev, ki uporabljamo umetne vabe. Rekel je, da so dandanes skoraj vse vabe lovne (če gledamo priznana podjetja in ne ponaredke iz Daljnega vzhoda) in da je stvar izbire stvar osebne preference ribiča in ne ribe. Namreč, večina nas najraje uporablja vabe, ki se nam zdijo najboljše, saj smo z njimi ulovili največ rib. Seveda, saj smo

Ena izmed lepših sladkovodnih rib

Met za rob in baaam!

s temi vabami tudi največ lovili. Kdaj smo uporabili druge vabe? Ko naša najljubša vaba ni prinesla zelenega uspeha. Seveda je lahko posledica tega manjša aktivnost rib, kar pomeni, da takrat tudi ostale vabe ne bodo uspešne. Sami pa vabi – kljub temu da se je le-ta odrezala enako kot naša najljubša – pripišemo stereotip *slabe vabe*. Pri izbiri bodimo pozorni na zelen učinek vabe, predvsem kako plava oz. vibrira. Če želimo vabo voditi počasi, pazimo, da je lahka in ima še vedno dovolj akcije, če jo želimo voditi hitro, pa naj ta ne opleta preveč. Pri smuču sem opazil, da ima raje vabe s konstantnim gibanjem, pa naj bo to gibanje navzgor ali prosto padanje. Poleg vab moramo biti pozorni tudi na njihovo obtežitev. Če želimo loviti v nižji vodi ali vabe voditi počasi, uporabimo lažje obtežitve (5–10 g), medtem ko pri ribolovu v globoki vodi ali toku izberemo večje obtežitve (15–30 g). Moja najljubša kombinacija je silikon v dolžini 12 cm s 10 g jigom, pri čemer imam vedno za rezervo še silikon dolžine 10 in 14 cm in pa različno obtežene jige. Če lovim v motni vodi, rad poskusim tudi z »glavinarji« ali globoko tonečimi voblerji. V hladnejšem delu leta rad poskusim tudi z večjimi vabami, predvsem silikonu, ki so dolgi okrog 18 cm, kjer poleg jiga dodam še trojček. Barvi vab ne dajem preveč pozornosti, se pa rad odločim za neko kombinacijo med naravnimi in živimi – npr. ostriz.

Tehnike ribolova

Tu bi lahko napisali nekaj strani, pa še vedno ne bi pokrili vsega. Kot glavne poudarke pa bi izpostavil tehniko jiganja oz. vodenje vab s pavzami. Tu spustimo vabo na dno ali zeleno globino ter vabo pričnemo z dvigom palice dvigati, nakar vabo s premorom ustavimo ter pustimo, da potone

S seboj imejte vedno več vab, saj zaradi narave lova v bližini dna veliko vab izgubimo.

oz. prosto pada (vaba naj torej potuje tako, da izriše črko N). To je tudi čas, ko moramo biti najbolj zbrani, saj se večina napadov smuča zgodi ravno v času, ko vaba obstane v vodi ali pada. Pri tem pazimo, da s počasnim navijanjem ohranjamo ustrezno napetost ter stik z vrvico, ki ne sme biti preveč ohlapna, saj v nasprotnem primeru udarca smuča ne bomo čutili. V začetku sezone, ko so ribe nekoliko bolj agresivne oz. se **že temni**, pa lahko vabe vodimo brez premorov ali pa so ti kratki. Takrat vabe vodimo tudi bližje bregu in višje v vodnem stolpcu kot čez dan. Prijemi so izraziti in zelo specifični za smuča. Ko se konec sezone voda ohladi, se spustimo v večje globine ali iščemo ribe, ki se zbirajo v jatah. Iz čolna lahko poskusimo tudi s tako imenovanim vertikalnim jigingom, kjer vabe spustimo na zeleno globino in z gibi palice vabe premikamo gor in dol, medtem ko nas čoln nosi med posameznimi odseki. Pri tem je skoraj obvezna uporaba sonarja, ki nam pomaga odkriti posamezne ribe ali jate, saj v nasprotnem primeru lovimo *na slepo*. Smuč je precej radovedna riba, kar pomeni, da bo vabi velikokrat zgolj sledil brez namena napada. Včasih so vabo že udarili, sami pa tega nismo zaznali, njihovo sledenje je naraven odziv, kjer opazujejo, ali je riba dovolj ranjena, da jo napadejo ponovno. Sam v primeru, da opazim sledenje smuča, spremenim hitrost ali način plavanja vabe ter s tem poskušam spodbuditi ribo k napadu. Na spletu in v literaturi sem poleg omenjenih metod zasledil tudi muharjenje na smuča, žal pa s tem nimam veliko izkušenj. Mogoče pa se na to temo opogumi kdo, ki je bolj uspešen z muharico kot s palico za vijačenje?

Kje in kdaj? Najboljši čas za ribolov smuča je mrak, tako zjutraj ali zvečer. To velja predvsem za toplejši del leta, medtem ko smo lahko pozimi zelo uspešni tudi čez dan. Pri izbiri mest naj nas vodijo izkušnje, nasveti lokalnih ribičev ter oblika terena. Pri tem v začetku sezone iščemo razne padce terena, spodjede, potopljena drevesa ter objekte, medtem ko v ostalem delu leta iščemo prehode oz. police, izhode iz zalivov, mesta, kjer se zbira drobiž itd. Tu še enkrat poudarjam uporabo sonarja. Kar se tiče vremena, pazite, da se na ribolov ne odpravljate v času velikih sprememb, npr. iz sončnega v deževno ali obratno. Izberite raje konstantno vreme brez večjih sprememb v tlaku.

Nasveti, ki sem jih podal, so nastali na podlagi ribolovov na lokalnih vodah, kar pomeni, da ne držijo povsod, poleg tega pa smo ribiči vajeni raznih presenečenj, ki nam teorije postavijo na glavo. Kljub temu upam, da sem s člankom navdušil vsaj kakšnega izmed vas, ki se bo po novem za vodo podal z več samozavesti in upanja.

Pa dober prijem.

Jure Gombač

KAKO RAVNATI S KRAPOM

Mnogo je že bilo napisanega o tem, kako privabiti in ujeti eno najbolj zanimivih in priljubljenih športnih rib pri nas – krapa. Bolj malo pa o tem, kako pravilno z njim ravnati, ko ga enkrat prelisičimo. Pritisk ribičev na dotično ribo zaradi pravila »ujemi in spusti« terja svoj davek predvsem pri stanju rib, ki domujejo v komercialnih vodah. V nekaterih državah je na javnih jezerih in rekah princip »ujemi in spusti« prepovedan, ker naj ne bi bil human – če pogledamo kvaliteto življenja krapov na nekaterih obleganih vodah pri nas, bi tem državam (npr. Nemčija) vsekakor morali dati prav. Sam sicer izrečno lovim na način »ujemi in spusti«, vendar samo spuščanje rib nazaj v njihovo naravno okolje na dolgi rok ni dovolj.

Literatura, ki jo ribič začetnik prejme ob vpisu v ribiško družino, sicer govori o humanem delu z ujetjo ribo, vendar specifično pri krapih, ki so verjetno najbolj lovljena ribja vrsta pri nas, le omemba varnega izpuščanja v naravno okolje nikakor ne poda dovolj znanja o tem, kako krapa in njegov habitat obvarovati dolgoročno. Lahko bi celo trdil, da je osnovni učbenik v tem delu nekoliko za svojim časom. Avtorji niso predvidevali tako sunkovitega porasta priljubljenosti krapolova, na nekaterih vodah se iste živali namreč ujamejo tudi večkrat v sezoni. Ravno zato je ključnega pomena, da se poleg krapovega preživetja zagotovi tudi kakovost kondicije po izpustu.

Pred ribolovom

Misel na krapovo blagostanje se mora začeti takoj po prihodu na ribolovno mesto. Najprej se je treba vprašati, kje in kako bomo lovili. Če vaša oprema ne dopušča ribolova med vodnimi ovirami, se mu v širokem krogu izognite. Raje ostanite brez prijema, kakor da naveza ostane v krapovem gobcu, žival pa za sabo vleče še metre in metre vašega najlona. Vem, povsem neintuitivno je loviti tam, kjer je manjša možnost za prijem, vendar se mora vsak ribič zavedati svojih sposobnosti in kakovosti svoje opreme. Poleg primerne orodja za ribolov v težkih situacijah je med krapolovom na zahtevnem terenu potrebna še skrajna pozornost ribiča. Role naj bodo zategnjene do konca, ribič pa naj

ne zapusti ribolovnega mesta, medtem ko so naveze v vodi. Prvih nekaj sekund po prijemu ni popuščanja (ravno zato je potrebna dovolj močna in kakovostna oprema), šele ko je krap na »odprtem«, se lahko začne dolgotrajnejše utrujanje.

Veliko ribičev dela še eno, po mojem mnenju kapitalno napako na samem začetku ribolova. Najprej gredo v vodo naveze, šele potem se pripravi ostala oprema. Tudi takšnih navad se raje odvadite. Nikoli ne vemo, kako hitro lahko pride do prijema. Verjamem, da je marsikaterega med vami že presenetil takojšnji prijem na začetku ribolovnega dneva. Ravno zato je pametno najprej pripraviti podmetalko, blazino in vse ostalo, kar pač pritiče varnemu manevriranju krapa vse do tako zelene fotografije.

Drobni material

Pri izbiri drobnega materiala za ribolov je najpomembnejši trnek. Ribič se mora odločiti, ali bo uporabljal trnek z zalustjo ali brez. Veliko vod po Evropi, nekatere pa tudi pri nas, trnek z zalustjo prepovedujejo. Osebo sem nasprotnik te prakse, saj menim, da je ribolov z zalustjo varnejši za krapa. Moja teorija pravi, da se tak trnek zasadi v krapov gobec in skoraj nima manevrskega prostora, da se po gobcu premika. To med pravilno borbo skoraj izniči možnost povečevanja rane, ki jo povzročimo ribi. Obratno je pri trnku brez zalusti, z uporabo katerega ribič ribi ne popušča, tako trnek reže

Dajanje ribe v sling

Krap

Izpust

Na blazini

Riba v košu

Polivanje

Preverjanje plavuti

po krapovem gobcu. Protiargument je seveda ta, da se pri trnkah brez zalusti ob trganju sistema žival veliko lažje otrese celotne naveze in varno živi naprej. Ravno v izogib temu je bilo namenjeno prvo poglavje. S svojimi pripravami in razmišljanjem o krapovi varnosti boste kar se da zmanjšali možnost, da do trganja sploh pride.

Naslednja komponenta naveze je predvrstica. Priporočam uporabo prevlečene (»coated braid«) predvsem zaradi tega, ker je veliko bolj vzdržljiva v primeru drgnjenja ob ovire, poleg tega pa ne zareže v krapovo ustnico. Strogo se izogibam pletenim vravicam, ki služijo kot blažilci sile pri metu (»shock leader«), kjer ta vrstica ni nujno potrebna za ribolov (npr. kraparija na ekstremnih razdaljah). Zadnja komponenta, ki bi ji posvetil nekaj pozornosti, pa je utež. Sam skoraj vedno lovim sistem, kjer ta ob trganju odpade, a ne odpade v nobenem drugem primeru (»lead clip«). Sistem, ki ob prijemu odvrže svinec, uporabljam le, ko lovim med gosto travo ali drugimi ovirami.

Varnost ribe med utrujanjem

Po prijemu je adrenalin ribiča na najvišji stopnji, in prav je tako. Kljub temu pa se moramo zavedati, da se

pravzaprav v trenutku prijema začne naše neposredno ravnanje s krapom. Zato mora naša skrbnost, podobno kakor adrenalin, biti na maksimalni ravni. Ko je riba enkrat na odprtem, si vzemite čas. Utrujanje je svoje ime dobilo z razlogom, ribi dovolite pobege, še posebej če gre za večji primerek. Vsi, ki uporabljate marker palico, marker po natančnem nastavljanju potegnite iz vode. Še ena vrstica v vodi pomeni večjo možnost zapletanja krapa in posledično možnost trganja. Ko je riba že blizu podmetalki, priporočam, da stopite korak ali dva nazaj (če lovite sami, to ne bo šlo). S tem povečate kot med vrhom palice in ribo, vertikalna sila na krapov gobec se znatno zmanjša. S tem boste dosegli dvoje: zmanjšali boste možnost izgube ribe (odpenjanje), obenem pa boste preprečili morebitno večanje zadane rane v krapovem gobcu.

Po uspešnem ulovu

Misija uspešna, krap je ujet! Sedaj sledi najpomembnejši del za krapovo varnost: slikanje, morebitna tehtanje in izpust. Opisal bom svoj način dela z ribo, za katerega nikakor ne trdim, da je popoln. V mojih očeh tako kar se da najbolje poskrbim, da krap v optimalnem stanju

Sling

Zavijanje koša

odplava nazaj v globine jezera. Ko je riba enkrat v podmetalki, si vzamem ves čas tega sveta. Najprej krapu odstranim trnek iz gobca, če je to le mogoče. Če tega ne zmorem storiti, odrežem laks kar se da blizu navezi. Ribo pustim v podmetalki in palico odnesem na varno. Nato z vedrom zagrabim vodo iz jezera in polijem blazino. Banjice (»carp cradle«) ne uporabljam, niti tam, kjer je zaželen ali celo obvezna, če ne gre drugače, na takih vodah enostavno ne lovim. Trde stranice samo kličejo po tem, da si riba kaj polomi ali med premetavanjem utrpi udarec. Uporabljam blazino z mehкими dvignjenimi stranicami.

Nato koš podmetanke snamem z ročaja in ga zavijem vse do ribe. Ribo skupaj s košem prestavim v plavajočo čuvarico (»retainer sling«). Čuvarico dobro zaprem in preverim, ali so vse krapove plavuti ob telesu. Ribo komaj takrat prenesem iz vode na blazino, sledi fotografiranje. Ko je riba na blazini, jo po potrebi še enkrat polijem z vodo. Na tem mestu velja opozoriti, da je poleti, ko sonce pribija na vašo opremo, ribo skrajno neprimerljivo dati na suho blazino, dobesedno bi bilo zanjo manj mučno, če bi jo »povaljali« po kamenju, zato vam res polagam na srce, da blazino s polivanjem spravite na podobno temperaturo, kakor je tista v vodi. Sam krapa le redko steham, po opravljenem »kraparskem ritualu« fotografiranja pa krapa velikokrat (še posebej ko je bilo utrjevanje dolgotrajno, tj. kadar je riba starejša ali kadar v vodi ni veliko kisika) vrnem v plavajočo čuvarico in

ga v vodi pustim nekaj minut, da si opomore. Šele nato iz čuvarice krapa izpustim, da odplava. Na tej točki se morda nekateri sprašujete, ali ne uporabljam antiseptičnih sredstev za razkuževanje ran? Razkužila na alkoholni bazi nimajo nobenega smisla, saj se izperejo takoj, ko ribo vrnemo nazaj v vodo. Če že, uporabljam taka na oljni bazi. Vaša skrb za dobrobit ribe tudi po ribolovu ne sme biti odveč. Blazino, podmetalko, vrečo za tehtanje in čuvarico dobro posušite, priporočljivo je tudi razkuževanje. Tako morebitnih bakterij, ki povzročajo bolezni, ne prenašate iz vode na vodo.

Ribičevo samozavedanje in vedenje

Verjamem, da se nekaterim izmed vas zdi, da pretiravam, spet drugim, da bi morda za dobrobit krapa lahko naredil kaj več. V zadnjem poglavju tega spisa bi se osredotočil ravno na to. Niti ni bistveno, kako točno postopamo pri varovanju ribe, ki jo lovimo, ampak je bistvena kraparjeva miselnost. Velja dodati, da tudi jaz delam napake, tudi meni kakor vsem ostalim se zgodi, da krapu povzročim nepotreben stres. Vsekakor pa je pomembnejše to, da na vse pretege skušam zmanjšati lastne napake. Vsakdo, ki se trudi po najboljših močeh in ribo v najboljšem možnem stanju vrne nazaj v vodo, v mojih očeh naredi dovolj.

Zaradi porasta priljubljenosti krapolova se veliko ljudi osredotoča samo na del ribolova, ki se ukvarja le s privabljanjem in ujemanjem ribe. V vsaki skupini ljudi se z večanjem števila članov skupine posledično večja število manj odgovornih med njimi. Takih, ki ribolov jemljejo kot priložnost za uživanje opojnih substanc in odmetavanje smeti, in takih, ki podobno kakor konj v vpregi vidi samo pred seboj, in takih, ki vidijo le slikanje ribe in objavo trofeje na socialna omrežja. Takim krapolov odsvetujem, saj delajo večjo škodo, kakor si mislijo. Na številnih vodah v Sloveniji so ribe v katastrofalnem stanju ravno zaradi nenehnega pritiska ribičev in posledično večjega števila neodgovornih za vodo. Ribiške družine se problema lotevajo tako, da prepovedujejo določene metode ali kraparske pripomočke, kar pa ne omeji števila slabše izobraženih in manj odgovornih ribičev. Morda izpadam kot elitist, vendar sem za dobrobit ribe, za katero živim, pripravljen sprejeti tudi tako kritiko.

Niko Hari

SIMMS Freestone set
499 €

SIMMS Tributary set
319 €

KOSTEVC
 WWW.KOSTEVC.SI
 Trgovina Kostevc
 Trg zbora odposlancev 20
 1330 Kočevje
 Pestra izbira muharskih kompletov SIMMS:
 Delovni čas: pon - pet 9:00 - 12:00 & 14:00 - 17:00, sob 9:00 - 12:00
 G | 031 611 479 W | kostevc.si E | trgovina@kostevc.si
TRGOVINA KOSTEVC | WWW.KOSTEVC.SI

SAMO LEVSTIK – »PTUJ JURE« NAPOVEDUJE: EKIPI RD PTUJ BO ZOPET PRVAK!

Po hladnem zimskem obdobju je prišla pomlad in z njo prijetni topli dnevi, ki vedno popestrijo in občutno spremenijo naše vsakodnevno preživljanje dneva. Slednje poleg vsakodnevnih obveznosti doživljamo na raznih področjih, med naše aktivnosti pa se uvršča tudi druženje, ki smo ga po »koroninem postu« že vsi težko pričakali.

Med zadovoljnimi ljudmi smo vsekakor tudi športni ribiči, ki skozi celo leto doživljamo več vrst druženja v želji ohranjanja uspešne dolgoletne slovenske športnorekreativne, naravovarstvene ter tekmovalne dejavnosti, ki Slovenijo uspešno predstavlja tudi na mednarodnem športnoribolovnem tekmovalnem prizorišču.

Samo posluje z bolj poznanim in priznanim imenom Ptuj Jure. Trgovino je poimenoval ob srečnem družinskem dogodku, tj. rojstvu sina Jureta, to ime pa nosi tudi ekipa v LRP s Ptuja, ki jo je naš ribiški prijatelj ustanovil pred dvajsetimi leti. S tem dejanjem je RD Ptuj pridobila še eno zelo solidno ekipo, ki že vrsto let uspešno tekmuje v najmočnejši državni A-ligi v LRP.

Samo Levstik je uspešni športni ribič in poznavalec športnoribolovne opreme.

Z zadovoljstvom spremlja svoje prijatelje ekipe Ptuj Jure.

Pohvalno s strani slovenske športno ribolovne dejavnosti je, da smo se s pomočjo prizadevnih ribiških družin Maribor, Kostanjevica na Krki, Radeče in Sevnica na evropskem in svetovnem prizorišču predstavili kot zelo uspešni organizatorji omenjenih največjih mednarodnih tekmovanj v lovu rib s plovcem, kjer je prisotnost držav daleč najštevilčnejša v primerjavi z ostalimi ribolovnimi načini izvajanja športnega ribolova.

Za omenjeno predstavitev športnih ribičev Slovenije v svetu pa ne bi bili tako uspešni, če v svojih vrstah ne bi imeli prizadevnih ter športnemu tekmovalstvu naklonjenih ljudi. Slednji organizatorjem tekmovanj ali slovenskim reprezentančnim odpravam mnogokrat pomagajo pri premagovanju materialnih in finančnih stroškov, kar je »prisotna stalnica« tudi pri ostalih slovenskih športnotekmovalnih panogah in človek nikoli ne pozabi dobrih ljudi, ki mu pripomorejo k uresničitvi želja, ki bi v mnogo primerih na koncu ostale le želje.

Med omenjene dobre ljudi prav gotovo sodi tudi naš sogovornik Samo Levstik, navdušeni športni ribič – krapolovec ter uspešni dolgoletni trgovec z ribiško opremo, ki nam je pomagal, ko smo bili v vlogi trenerja ali vodje ekipe slovenske reprezentance v LRP, pa čeravno ne spada med »bogatune«.

Naš ribiški sogovornik je na naša številna vprašanja med drugim poudaril sledeče: »Že pri petih letih so me na mojo željo s športnim ribolovom seznanili in navdušili moji trije strici, ki so bili vsi ribiči. Svojo prvo ribo oz. ribico sem ujel na sotočju reke Bistrice in Sotle. To me je tako navdušilo za ribolov, da še danes zelo uživam v lovljenju rib, če mi to le dopušča čas. Leta 1998 sem se odločil, da odprem lastno trgovino z ribiško opremo in da delo poteka tako, kot mora, človek porabi veliko delovnih ur,« z nasmeškom na obrazu prizna Samo in nadaljuje: »Po odprtju trgovine smo se s prijatelji Francem Tomaničem, Stankom Regino, Igorjem Kozarjem, Zoranom Vidovičem, Zlatkom Žerakom in žal že s prezgodaj umrlim Ivanom Vrlekom – »Jančem« dogovorili, da poleg že poznane in priznane ekipe RD Ptuj ustanovimo še svojo ekipo z že omenjenim imenom Ptuj Jure. Vse smo financirali sami. A po dveh letih našega resnega dela se je predsedstvo naše RD odločilo, da tudi za nas finančno poskrbijo, česar smo se zelo razveselili in se še bolj zavzeli, da dosežemo zelene rezultate. To nam je tudi uspelo s pred nekaj leti doseženim 2. mestom v državi. Kasneje sta se že omejenim članom naše ekipe priključila še tekmovalca Sašo Nedeljko, z odhodom slednjega pa še tekmovalca Mitja

Tudi tokrat ni manjkalo dobre volje, saj je njegov član ekipe, Stanko Rogina, uspešno lovil ribe, kar fotografiji tudi potrjuje.

Koren. Ob že omenjenim ekipnim dosežkom so si Zlatko Žerak, Franc Tomanič in Sašo Nedeljko kot uspešni posamezniki na državnem prvenstvu izborili mesto v reprezentanci Slovenije, na kar smo lahko tudi ponosni,« poudari naš sogovornik in vodja omenjene ekipe s Ptuja.

»Zelo sem zadovoljen z medsebojnim prijateljskim odnosom tekmovalcev, kar tvori opazno homogenost znotraj naše ekipe. Menim, da bomo tudi to leto solidno tekmovali in tako kot pretekla leta osvojili mesto v »zlati sredini« A-ligaškega tekmovalstva,« izrazi željo naš ribiški prijatelj Samo in na koncu pogovora doda: »Na državnem nivoju tekmovalci bi morali biti večja natančnost in ažurnost pri izračunavanju doseženih rezultatov tekmovalcev in tudi večja disciplina pri količinski uporabi vab.«

Ob vprašanju, kdo bo po končanem letošnjem ekipnem A-ligaškem tekmovalstvu dvignil visoko v zrak osvojeni pokal ekipnih državnih prvakov, je Samo dejal: »Ekipa RD Ptuj bo obranila naslov prvaka, druga bo ekipa RD Pesnica Lenart, potem pa pridejo na vrsto ostale ekipe.« Tako je odločno napovedal končni izid. Samo, ki je tudi zelo dober poznavalec ribiškega ribolovnega pribora, nam je med drugim še zaupal, da prisega na angleške tehnične športno ribolovne izdelke s kakovostnimi materiali.

Ja, človeku, kot je Samo, lahko vsekakor zaupamo, saj je nedvomno spoštovanja vredna oseba.

Jože Šmejc

BRANKO NOVAK JE NOVI PREDSEDNIK TEKMOVALNE KOMISIJE RZS

Podobno kot na parlamentarnih volitvah naše države Slovenije, s katerimi smo dobili novo vlado, v kateri bodo novoizvoljeni državni funkcionarji morali poprijeti za delo, je tudi pri naši krovni športni ribiški organizaciji Ribiški Zvezi Slovenije prišlo do sprememb, saj se je po izteku mandatnega obdobja spremenila zasedba članov upravnega odbora, ki so že poprijeli za zaupano delo, med katero spada tudi športnoribolovna tekmovalna dejavnost.

Naj omenimo, da pod omenjenim okriljem Športno-tekmovalne komisije Ribiške Zveze Slovenije delujejo številne športnotekmovalne panoge, ki jih vodijo predsedniki tekmovalnih podkomisij, v katerih so zastopane sledeče panoge: lov rib s plovcem, lov rib z umetno muho, talni ribolov krapov in športno tekmovalstvo v suhih disciplinah (met umetne muhe v daljavo, met obtežilnika v daljavo in v tarčo). Vse omenjene tekmovalne panoge že vrsto let uspešno zastopajo oziroma predstavljajo našo državo na največjih pomembnih mednarodnih prizoriščih tekmovalcev, med katerimi imata svetovno in evropsko prvenstvo najbolj pomembno/odmevno mednarodno predstavitev naše dežele. Za omenjeno uspešno športno dejavnost so zaslužna naša ribiška športna društva, ki so se že večkrat zelo dostojno organizacijsko predstavila na mednarodnem športnotekmovalnem prizorišču.

Uspešno nadaljevanje športnotekmovalne dejavnosti pa zahteva spoštljiv in transparenten odnos vseh izvoljenih ter odgovornih akterjev, ki delujejo v omenjenem športu.

Med njimi je tudi naš današnji sogovornik Branko Novak, član UO RZS, ki je sprejel odgovorno delo predsednika tekmovalne komisije RZS, kar je zelo razveseljiva ter v zadnjih letih že težko pričakovana kadrovska sprememba.

»A za dežjem posije sonce,« pravi stari ljudski rek, ki mu velja tudi tokrat prikimati, saj je omenjeno vodstveno funkcijo zopet prevzel človek dialoga, ki je že pred leti uspešno vodil in usmerjal razvoj slovenske športnotekmovalne dejavnosti in jo v sodelovanju s svojimi somišljeniki – člani TK v LRP postavil na trdne temelje, ob bok nekdanj nam po znanju nedosegljivim reprezentancam, kot so: Anglija, Italija, Francija, Belgija itd. Slednjim so se v zadnjem obdobju uspešno pridružile tudi Madžarska, Poljska, Rusija, Srbija in tudi Slovenija.

Njegovo izraženo željo, da je treba nameniti več pozornosti našim tekmovalkam, potrjuje fotografija njegove družbe še iz »predkoronskega obdobja«, ko so Katharina, Tina in Lidija zelo uspešno nastopale na takratnem državnem prvenstvu v LRP.

Branko nam je zaupal, da zelo uživa v objemu tihožitja ob svojem ribniku, v katerem plavajo izjemno lepi trofejni krapi in babuške.

O Branku Novaku lahko povemo, da je občudovanja vreden človek z obilico ustvarjalne energije, kar potrjuje dejstvo, da je izjemno uspešen samostojni obrtnik (je predsednik Obrtne zbornice v Murski Soboti), ki si je znal z znanjem, bistrostjo in marljivostjo zagotoviti dostojno, mirno življenje. Ob tem dokaj zahtevnem poslovnem življenju je navkljub ostalim obveznostim znal poiskati in podariti nekaj dragocenega časa ter poprijeti za delo na že omenjenem športnoribolovnem tekmovalnem področju, kar še dodatno potrjuje njegovo zvesto pripadnost našemu ribolovnemu športu. Zato se ni čuditi, da naš ribiški prijatelj še danes – svojim 65 letom navkljub – uspešno tekmuje za ekipo RD Majšperk na A-ligaškem državnem prvenstvu. Ob tem naj poudarimo, da je bil Branko v malo mlajših letih naš zelo uspešen sotekmovalec – reprezentant Slovenije v lovu rib s plovcem.

V prijetnem pogovoru nam je naš dolgoletni ribiški prijatelj Branko med drugim zaupal: »Že kot mali deček sem v družbi mojega žal že pokojnega brata Zvonka spoznal čar športnega ribolova, ki sem ga prvič občutil ob reki Dravi na Lentu v Mariboru, ko sem prvič ujel lepo ribo. To je bila podust, ki mi je *prijela* v stari strugi reke Drave, v kraju Melje v Mariboru. Ja, to so nepozabni spomini na mladost z mojo prvo ribo v roki, ki me je osrečila in trdno povezala s športnoribolovno tekmovalno dejavnostjo, v katero me je vpeljal brat Zvonko. Najbolj uživam v lovljenju rib s plovcem in temu načinu ribolova sem namenil največ pozornosti, medtem ko se ostalim načinom izvajanja ribolova prilagajam priložnostno.« Zaupa nam še: »Moram priznati, da sem v športnem ribolovu našel prijetno sprostitev, ki mi pri mojem vsakdanjem delu veliko pomeni. Z zadovoljstvom se ozrem na minulo delo, ki smo se ga uspešno lotili v letu 1994, ko sem prevzel mesto predsednika TK v LRP, ko sva s prijateljem Petrom Prosenjakom – takratnim članom TK – izdelala osnutek pravilnika v LRP, ki je še vedno v veljavi. Rad se spominjam, da smo iz tega leta po končanem SP na Madžarskem, ko sem spoznal, da brez osvojenega načina ribolova na štek in *match* palice ne moremo konkurirati z uspešnim lovom rib ostalim uspešnim reprezentancam držav, ki že obvladajo omenjena načina izvajanja ribolova. Takrat smo na mojo pobudo uvedli obvezno izvajanje omenjenega načina tekmovalnega ribolova v ligi posameznikov na takratnem državnem prvenstvu v LRP. Rad se spominjam, da je zažvela pobuda o ustanovitvi mednarodnega tekmovanja

z imenom Donava–Jadran, in sicer na mojo pobudo in z veliko podporo naših sosedskih držav Hrvaške in Srbije, nad čimer je bil navdušen tudi naš tedanji predsednik RZS Borut Jerše. Z zadovoljstvom se spomnim dogodka, ko nam je v Kostanjevico na Krki uspelo pripeljati predstavnika najvišje krovne športnotekmovalne ribolovne organizacije CIPSeD, gospoda Mateollija, da je soglašal in prižgal zeleno luč za izpeljavo prvega SP za člansko žensko ribolovno tekmovanje v Sloveniji.« Naš prizadeveni športni sodelavec nam je tako zadovoljno predstavil uspešno minulo delo in nam na koncu zaupal, kaj namerava najprej postaviti na pravo mesto s svojimi novoizvoljenimi člani TPK v LRP s sledečo delavno napovedjo: »V novem mandatnem obdobju nas čaka kar nekaj dela, ki ga moramo realizirati v čim krajšem času. Posebej se bo treba posvetiti delu z mladimi in jim omogočiti več tekmovanj tako na regijskem kot državnem prvenstvu. Le na ta način lahko pridobimo večje število naših zanamcev. Ponovno moramo obuditi tekmovanja za naše tekmovalke. Upam si trditi, da imamo enega najboljših oz. najbolj pravični tekmovalni sistem na svetu, saj se npr. v reprezentanco ne more nihče uvrstiti naključno ali mimo pravil. Tekmovalna komisija je kadrovsko spremenjena, pomlajena in zagotovo imajo njeni novi člani nekaj dobrih idej, ki jih bomo skupaj proučili, sprejeli in tudi podpirali. Za napake bi lahko dejali: kdor dela, se mu lahko zgodi tudi napaka. A menim, če bi bila boljša povezava oz. komunikacija med člani TK, do tega verjetno ne bi prišlo. Upam in želim, da v bodoče naj ne bi prihajalo do napak. Letošnja tekmovanja so se že začela in večji red pri izvedbi tekmovanj se že opazi; red zahteva večjo odgovornost tudi organizatorjev. Več bomo morali postoriti na izobraževalnem nivoju sodnikov, trenerjev in vodij reprezentanc, saj imamo tekmovalce na zelo visokem tekmovalnem nivoju, ki so sposobni Slovenijo uspešno predstaviti na mednarodnem tekmovalnem prizorišču. Na mesto predsednika Tekmovalne podkomisije v LRP je bil predlagan član UO ZRD Posavje Peter Jankovič, ki je omenjeno funkcijo tudi sprejel in verjamem, da bo delo dobro in strokovno opravljal, saj mu bodo pri delu pomagali novoizvoljeni člani omenjene TPK v sestavi: Iztok Štravs, Jan Samec, Milan Kojc, Tadej Panker in Andrej Zimšek,« je na koncu prijetnega pogovora strnil svoje misli predsednik TK Branko Novak.

Jože Šmejc

RIBIŠKA DRUŽINA TOLMIN

Ribiška družina Tolmin je leta 2017 praznovala 70-letnico delovanja. Kot Ribarska zadruga za Tolminsko je bila ustanovljena 10. marca 1947. Ustanovilo jo je 21 članov. V letu 1952 se je zadruga preimenovala v Ribiško društvo Tolmin, leta 1975 pa v Ribiško družino Tolmin. Leta 1985 je je Ribiška družina Tolmin dobila v upravljanje Tolminski ribolovni okoliš, s katerim upravlja še danes. V ustanovnem letu je imela 52 članov. Število se je do leta 1969 povzpelo na 200, leta 1978 na 400 članov, dve leti kasneje pa je članstvo preseglo številko 500. Sprva so bili člani predvsem prebivalci takratne občine Tolmin. Do takrat se ribolov ni dojemal kot šport, ampak so ulovljene ribe predstavljale priboljšek na mizi ribiča. V osemdesetih letih se je članstvo razširilo na vse več ribičev iz drugih delov Slovenije, predvsem z goriškega konca. Največ članov je Ribiška družina Tolmin zabeležila leta 1987, in sicer 703 članov in 104 mladincev.

Odkritje prve genetsko čiste populacije soške postrvi v reki Zadlaščici je po zaslugi Ribiške družine Tolmin predvsem po letu 1993 pripeljalo do intenzivne raziskovalne dejavnosti. Osnovne raziskave o soški postrvi so se začele že v osemdesetih letih kot plod sodelovanja med Zavodom za ribištvo Slovenija in ribiškimi družinami Zveze ribiških družin Primorske. Soška postrv je bila namreč v 80. letih uvrščena na rdeči seznam ogroženih živalskih vrst.

Raziskave so čez čas zajemale tudi genetske raziskave. V 90. letih se je za ločevanje soške postrvi od njenih križancev začelo uporabljati tudi genetiko. Za soško postrv se je leta 1996 izdelal varstveni načrt. Pri raziskavah in analizah so sodelovali znanstveniki iz različnih raziskovalnih institucij, na primer domače Biotehniške fakultete in več tujih raziskovalnih centrov.

Več kot 20 let raziskovalnega dela je do danes dalo veliko uporabnih podatkov za gospodarjenje z našimi vodami in podatkov, potrebnih za kakovostno ribogojstvo.

Osnovni podatki

NASLOV: Trg 1. maja 7, 5220 Tolmin

ELEKTRONSKI NASLOV: info@ribiska-druzina-tolmin.si

SPLETNA STRAN: <https://www.ribiska-druzina-tolmin.si/>

Preglednica 1: Članstvo v RD Tolmin na dan 19. 5. 2022

Kategorija	Število članov
Polnoletni	311
Pripravniki	13
Mladi, študenti	42

Ribogojstvo

Od začetka šestdesetih se je iz rek tolminskega okoliša pridobivalo ikre postrvi za potrebe umetne vzreje, predvsem ikre soške

Sotočje Tolminke in Soče pozimi. Foto: Fly Focus

postrvi. Vzreja je potekala v Ilirski Bistrici, kasneje v Solkanu in delno tudi v Kobaridu. Leta 1989 so pričeli z umetno vzrejo postrvi v lastnem vališču v Modreju pri Vodivčku. Od leta 1995 poteka vzreja tudi v ribogojnici Tolminka 1 v Tolminu, kjer so leta 1996 prvič smukali plemenke iz lastne plemenske jate čistih soških postrvi. Že v začetku so vzrejali predvsem soško postrv, po letu 1994 pa samo še soško postrv. Leta 1996 so poskusili s vzrejo lipana in uspeli. Od takrat redno vzrejajo tudi enoletne mladice lipana ter po letu 2000 tudi dvoletne in triletno lipane. Za vzrejo večletnih soških postrvi in lipanov je bila leta 2015 zgrajena še en ribogojnica na reki Tolminki – ribogojnica Tolminka 2.

Revirji

Revir 1:

➤ Reka Soča: od čezsoškega mostu pri Bovcu do vstopnega mesta Srpenica 2

➤ reka Soča: od Napoleonovega mostu v Kobaridu do mostu Kamno

➤ reka Soča: od mostu Volarje do sotočja z reko Tolminko

➤ Soča – JEZERO (Most na Soči): od sotočja s Tolminko do sotočja Idrijce in Bače ter do jezua v Podselu

➤ reka Soča – pod jezom: od jezua v Podselu do meje okoliša pri izlivu potoka Vogršček

Sočo naseljujejo predvsem postrvi: soška, ponekod še vedno njeni križanci in izjemoma potočna postrv ter šarenke za podporo športnemu ribolovu, potočni glavač, od sotočja z Lepeno navzdol pa tudi že lipan. Odvisno od zime je lahko Soča zaradi taljenja snega snežnica tudi do poletja.

➤ reka Učja: od državne meje z Italijo do izliva v Sočo

Učja priteče iz Italije in do izliva v Sočo naredi 6,1 kilometra

Soška postrv v reki Tolminki. Foto: Marc Graf

Muharjenje na Bovškem pod nadzorom očaka Triglava. Foto: Beautiful Escape Media

Prelep ribolov po tolmunih Tolminke. Foto: Beautiful Escape Media

dolgo pot. Je hitra alpska reka, a zelo težko dostopna. Nekoliko lažje dostopna je le tik ob državni meji in v izlivnem delu pod vasjo Žaga. Učjo naseljujejo postrvi, glavač, v spodnjem toku tudi lipan.

► reka Nadiža: na ozemlju Republike Slovenije

Reko Nadižo naseljujejo vse vrste postrvi, lipan, glavač in v velikem številu tudi vse vrste belic, ki se pojavljajo v naših vodah – štrkavec, grba, primorski blistavec, mrenič, pisanec in tudi laški koščak.

► reka Bela: od mostu v Breginju do izliva v Nadižo

Prvi kilometer Bele je gojitvena voda, preostalo pa ribolovna voda. Belo naseljujejo vse vrste postrvi, veliko je glavačev in laških koščakov, v spodnjem delu pa najdemo tudi lipana in nekaj belic.

► reka Tolminka: od jezua pri stari ribogojnici do izliva v Sočo

Tolminka je ribolovna reka, le predel znamenitih naravnih Tolminskih korit je za ribolov zaprt. Tolminko naseljujejo vse vrste postrvi in glavač, v delu ob Tolminu pa je tudi veliko lipana, včasih tudi kakšen štrkavec.

► reka Idrijca: od mostu v Dolenji Trebuši do sotočja z Bačo

Celoten revir Idrijce je dolg 16,2 kilometra in je riboloven. V Idrijci dobimo vse vrste rib, ki jih najdemo v tolminskem ribiškem okolišu: vse postrvi, tudi velike soške postrvi, lipana, glavača, štrkavce, jate grb, mreničev, blistavcev, pisance in tudi rake koščake.

Majska Soča. Foto: Dry Fly Stories

Podpis???

► reka Bača: od iztoka pod tovarno Bača v Podbrdu do izliva v Idrijco

Prvi trije kilometri Bače so gojitvena voda za soško postrv, preostali del pa ribolovna voda. Zgornji del Bače naseljujejo vse vrste postrvi, razen šarenke, glavači, malo lipana in nekaj belic – mreniči, pisanci in blistavci ter veliko rakov koščakov. V spodnjem delu se pojavi še šarenka, tudi lipanov je več.

► reka Koritnica: od sotočja Hude in Žventarske grape do izliva v Bačo

Koritnica je majhna rečica, ki nastane z združitvijo potokov pod vasjo Rut in se po 4,7 kilometra dolgi poti v vasi Koritnica izliva v Bačo, ki teče po Baški grapi. Bregovi Koritnice so gosto porasli z drevjem, njen tok je hiter, tik nad vasjo Koritnica se strmo spusti v dolino Bače. Koritnico naseljujejo vse postrvi, razen šarenke in glavača.

► reka Kneža: od izliva Proščaka do njenega izliva v Bačo.

Kneža je tipična alpska rečica, ki zbira svoje vode med Voglom in Rodico, ter se po ozki dolini, skozi soteske prebija v dolino Bače, ki se ji med Knežo in Klavžami tudi pridruži. Njena pot je dolga 8,3 kilometra. Kneža je ves svoj tok ribolovna voda z vsemi vrstami postrvi, razen šarenke, prisoten je tudi glavač.

Revir Ujemi in spusti: reka Soča: od vstopnega mesta Srpenica 2 do Napoleonovega mostu v Kobaridu; reka Soča: od mostu Kamno do mostu Volarje; reka Idrijca: od mostu v Stopniku za Šebrelje do mostu v Dolenji Trebuši; reka Tolminka: od izvira do jezua pri stari ribogojnici, razen predela Tolminskih korit, kjer ribolov ni dovoljen; reka Trebuščica: od izliva Jelenka do njenega izliva v Idrijco.

Uredništvo

Vir: spletna stran RD

Foto: Blaž Močnik

ZAHTEVNO POLETNO MUHARJENJE

Sonce je neusmiljeno žgalo po uvelem listju in travi. Topel vetrič, ki je gnal bele ovčice oblakov preko sinjega neba nad ravnici ljubljanskega barja, je vsaj malo omilil vročino poletnega popoldneva. Senca, ki jo je nudil mogočni hrast, ki se je razrasel ob bregu rečice Bistre, je s svojo krošnjo hladil moje pregreto telo. Naslonjen sem bil na njegovo veliko deblo in natančno opazoval dogajanje v tolmunu pod meno. Tam so potočnice in lipani v prozorni vodi neutrudno delali kroge na površini. Seveda bi bila prva misel vsakega izkušenega muharja, da pobirajo odrasle žuželke na površini.

Prav zato, da ugotovim, če je ta domneva pravilna ali pa se v resnici dogaja povsem nekaj drugega, sem imel v roki pripravljen manjši priročni daljnogled, ki se vedno nahaja v enem od žepov mojega telovnika. Ni bilo potrebno veliko časa, da ugotovim, da v resnici ne pobirajo na površini, temveč tik pod njo v filmu. Znaki, ki jih mora poznati vsak muhar, so bile hrbtne plavuti na površini in mimohod malih plavajočih predstavnikov različnih žuželk, ki jih niso zanimale. Se pravi, da je bila miza obilneje pogrnjena pod vodno površino. Zato sem na konec moje trnice kot svojo prvo muho tisti dan navezal malega vzpenjača v rjavo olivni barvi na trnku številka 18. Prepričan sem bil, da je to prava izbira, posebno, ker sem videl, kateri odrasli osebk žuželk plavajo na površini.

Do plitvine sem se napotil močno sklonjen. Tam se ob robu razrašča dokaj visoka barjanska trava, ki mi je nudila zaščito pred pogledom plašnih rib. Vse je dopolnjevala obleka, ki je mejila na kakšno vojaško opravo v poletni varianti in maskirnih barvah. Verjetno veste, da vam je v kočljivih situacijah na razpolago samo prvi met, ki mora biti izveden brezhibno. Previdno sem raztegnil muharsko vrvico po toku navzdol, ob bregu, in nato izvedel kolutni met, ki je predložil mikro ličinko v prehranjevalno pot rib. Tik pred njimi, ko sem predvideval, da je ličinka v njihovem vidnem polju, sem posnetek začel voditi s

kratkim potegom in dvigom vrha palice preko toka. A odziva ni bilo! Nobena od rib ni zaplavala za mušičko. Izravnal sem muharsko vrvico z zadrževanjem ponovno ob bregu in ponovil met. Spet nič. Ribe so se še vedno hranile in moje akcije jih niso splašile. Verjetno je temu pripomogla oprema, ki sem jo uporabljal. Muharska palica klase 3 v kombinaciji s sivo plavajočo muharsko vrvico iste klase in dolgo, res dogo tanko predvrvico. Po peti prezentaciji je bil čas za razmislek. Zamenjal sem muho, tokrat z majhno letečinko, na trnku številka 20. Ponovni met in gibanje drobne ličinke pred ribjimi gobčki ni rodil uspeha. Pet naslednjih metov prav tako ne. Kaj sedaj? Ponovna menjava muhe ni prinesla uspeha. Razmišljal sem, mogoče je vzrok premer trnice. Navežem novo trnico, premera 0,12 mm. Pri ogledu muharske škatlice z mikro ličinkami mi pogled zastane na zelo uspešen posnetek ličinke, ki izvira z bregov reke Gacke na Hrvaškem. Ličinka se imenuje Grbica in je v svetu dokaj znana. Prej sem med opazovanjem početja rib, ugotovil,

Grbica

da letajo tudi rjavo sive snetivke, zato sem navezal najmanjšo ličinko, ki sem jo imel na zalogi, na trnku številka 18 v isti barvi. Met vrvice, premet po toku navzgor, vodenje brez življenja po toku (*dead drift*) in prijem. Hitri zateg ter previdno utrujanje, saj je

trnica izredno tanka. Malo potočnico sem previdno odpel že v vodi, da jo ne izpostavljam nepotrebnemu šoku vročega dne in mojih rok. Nasledni met in lep lipan je zaplesal v globino v borbi za življenje. Našel sem muho, ki je bila uspešna. A kako sem se motil. Na naslednji poziciji se je začelo vse znova. Menjava muhe za muho, načinov vodenja in na koncu sem obupal. Prestavil sem se na novo mesto. Upal sem na boljši ribolov v večernih urah, ko pričnejo rojiti na tej vodi modrokrile zelenke. Te so malo večje od snetivk in ko se pojavijo v večjem številu na površini je vsak posnetek, ki jih verno ponazarja po barvi in velikosti, ponavadi zelo uspešen. Večerni skok se je pričel zelo pozno proti večeru. Trajal je samo dobrih petnajš minut. V tem času sem ujel dve lepi potočnici in to je bilo vse za tisti dan. Rezime na koncu dneva je bil, zelo težko muharjenje, izbirčne in previdne ribe, no

Primerna oprava in pristop

Poletne mikromuhe

kakor koli, vesel sem bil novih spoznanj v zahtevnem poletnem ribolovu na najlepše predstavnice vodnega habitata. Vsaka izkušnja šteje, mar ne?

Predstavitev

Morda tudi sami že poznate občutek nemoči v poletnem muharjenju. Celo leto ste čakali na dopust, prosti čas in lepo vreme. Predstavljali ste si lepe sončne dni in ribolov brez navora. Ko bi le bilo tako preprosto! V resnici lahko visoko poletje prinese res zahtevne pogoje za muharjenje. Ribe se v čistih in prozornih vodah prehranjujejo letargično in jih je težko preslepiti; postanejo previdne, posebno takrat, ko se gladine naših voda spustijo na najnižji nivo in so čiste kot biser. Torej, kakšen naj bo način muharjenja v takšnih razmerah? Na to temo obstaja na stotine različni razlag, od spreminjanja našega načina muharjenja do spreminjanje kraja na katerem muharimo, predvsem pa ujemanje z dogajanjem na vodi kar je ključnega pomena v tem času. To je tako pomemben klišé, da bi lahko v tem članku pisal samo o tem, pa ne bom. Pravilna izbira velikosti muh bo vzrok za uspeh ali neuspeh; več o tem kasneje z nekaj odličnimi vzorci za visoko poletje. Predvsem pa je v nadaljevanju nekaj nasvetov, ki vam bodo v pomoč, da boste uspešno lovili tudi v tem najbolj zahtevnem času za muharja.

Kje bomo muharili v »pasjih dneh«

V večini rek se bosta pretok in temperatura spreminjala bolj kot kdaj koli prej. Počasi tekoča, plitva področja, brez sence, izpostavljena vročim sončnim žarkom, so pretopla za bivanje tako lipanov kot postrvi. V nizki in prozorni vodi nas ribe tudi zelo enostavno opazijo, zato poiščite hitrejša dele vodotoka, ki bodo zaradi razgibanosti terena in posledično površine bogatejši s kisikom, obenem pa boste manj vidni za ribe. Osredotočite se na hladnejše pritoke, osenčene predele in vodne žepe v brzicah. Nizek vodostaj je povzročil, da so ribe previdnejše, saj imajo na razpolago manj vode, da se skrijejo pred plenilci. Zato postane njihovo prikrivanje še pomembnejše kot običajno. V hitrejših vodah poiščite balvane, osamelce in druga skrivališča, kjer se bodo ribe počutile varno. Tako kot nam je tudi ribam v vročemu dnevu všeč senca. Zato je višje obvodno drevje in grmovje dobra izbira, kje jih iskati. Nekatere

Ribe se v čistih in prozornih vodah prehranjujejo letargično in jih je težko preslepiti; postanejo previdne, posebno takrat, ko se gladine naših voda spustijo na najnižji nivo in so čiste kot biser.

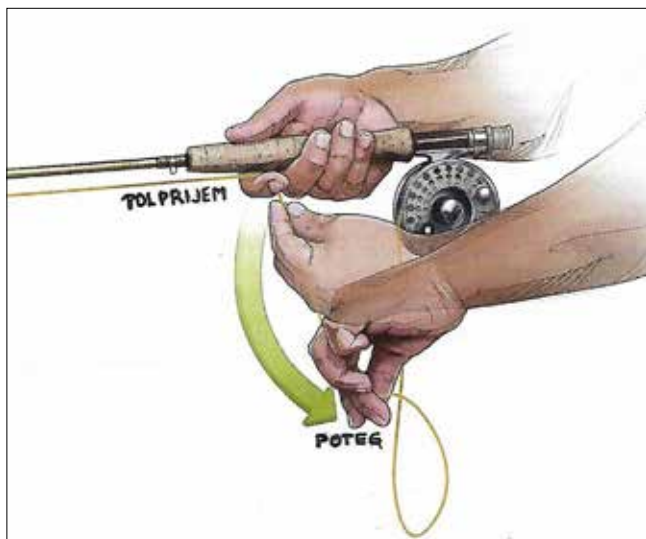
Pravilni pristop

predele, posebno globlje, se bo dalo najboljše preloviti kar z brega. Pri tem pazite, da vaša podoba ne odseva proti nebu. Držite se nizko in bodite previdni pri brodenju in med premikanjem iz enega lovnega prostora na naslednjega. Neopazno premikanje je ključnega pomena pri muharjenju v tem času. Samo tam, kjer je potrebno zagazite, pri tem bodite lahkini nog in to počnite s polžjo hitrostjo, saj veste, zvok v vodi potuje hitreje!

Na kaj moramo posebno paziti

Ne pozabite: toplejša voda pomeni manj kisika in potencialno stresen čas za ribe. Torej poleti bolj kot ob katerem koli drugem letnem času MORAMO dodatno paziti pri rokovanju z ujeto ribo. V kolikor je le mogoče, poskusite ribo čim manj časa utrujati, da ne bo prišlo do preobremenitve z mlečno kislino, s tem boste zagotovili njihovo preživetje. Če so se močno borile, jih ob izpustu vedno podpirajte v pokončnem položaju v vodi bogatejši s kisikom

in potrpežljivo čakajte, da si opomorejo. *Keepemwet* je ne tako nov pristop do humanega ravnanja z ujeto ribo. Pri tem motu gre predvsem za spuščanje rib v najboljšem možnem stanju. Nanaša se na zmanjšanje izpostavljenosti ujete ribe zraku, odpravljanju stika s suhimi površinami

Pravilni poteg

in čim večje zmanjšanje nepotrebnega rokovanja. To je gibanje, ki osvešča ribiče, da sprejmejo majhne, preproste korake, ter da odgovorno uživajo v ribolovu in delijo svoje izkušnje. Cilj je zmanjšati vpliv ribolova na ribo in izpust iste po sistemu U&S. In ne nazadnje pazite na temperaturo vode; če se približa 20 in več stopinjam celzija in vi ne nameravate rib obdržati, je najbolje, da poiščete drugo vodo in ribe v tej pustite za kdaj drugič. *Pazite tudi nase, ko je vroče!* Primerno lahko in zračno pokrivalo je ena najboljših naložb, ki jih boste naredili. Ne pozabite tudi na svoja polaroidna očala, pa zaščito pred močnim soncem v obliki maž in spijte veliko vode; na vroč dan bi morali spiti vsaj nekaj litrov te življensko pomembne tekočine.

In ne nazadnje poskušajte razširiti svoja področja muharjenja. Zlasti ribolov postrvi in lipanov lahko na vroč sončen dan postane zelo težaven in v veliko primerih neuspešen. Zakaj takrat ne bi raje poskusili muharjenja na druge predstavnike vodnega habitata? Povsem nekaj drugega, novega! Ribe, kot so ščuka, krap, klen in platnica so v tem delu sezone veliko bolj aktivni, da ne omenjam, da so v tem času bolj prilagodljive topli vodi kot postrvi ali lipani.

Načini muharjenja

Najprej bi omenil zelo uspešni francoski način ličinkarjenja v tem poletnem času. Francozi so mojstri v svoji tehniki muharjenja, saj dokazujejo, da se lahko ujame ribo tudi tam, ko se zdi, da je voda prazna. Vsi njihovi tekmovalci, ki uporabljajo to metodo, so jo izpilili do popolnosti, kar kaže njihov uspeh - osvojitve naslova prvakov na 6 svetovnih prvenstvih (seveda ker nas ni bilo tam). Francoski muharji za to tehniko muharjenja uporabljajo zelo dolge in prožne predvrvice, ki jih vodijo brez uporabe muharske vrvice. Njihove predvrvice so povprečno dolge od 4 do 9 in več metrov, odvisno od pogojev. Francoske palice za ličinkarjenje so običajno dolge od 3,20 do 4,20 metra, kar muharjenje s tako dolgimi predvrvicami precej olajša. Lovijo neposredno

Francoski indikator

navzgor po toku, vlečejo muhe nazaj v vodnem toku tako, da dvigujejo konico palice navzgor in pomikajo palico spremljajoč hitrost vodnega toka. Vem, da se to morda zdi malo nerazumljivo, toda z malo vadbe in opazovanja, nekoga, ki obvlada tehniko, ne bo problemov. Mene je na začetku spominjalo na ličinkarjenje z dvignjenim vrhom muharice (*high stick nymphing*). S tem da je tukaj bistvena razlika v razdalji in neuporabi muharske vrvice kot vodila ter uporabi majhnega zvitega indikatorja prijema (na sliki)

To je res uporaben indikator, ker je super občutljiv. Kot nalašč za selektivne ribe in pri uporabi res majhnih ličink v plitvi in bistri vodi. Kolobarji najlona bodo zagotovili majhen raztegljaj, ki bo zagotovil da ribe ne bodo čutile napetosti in odpora pri prijemu. To vam omogoča dodatni čas, da zapnemo ribo pri zategu, preden riba izpusti muho. Ta indikator dodamo na predvrvico

Moji favoriti za majhne vodotoke z džikom na čelu (trnki št.14 in manj)

dolžine 3 m – s konico 2x in za manjše potoke ter na predvrvico dolžine 4m – z isto konico 2X za srednje velike potoke in 4-9 metrov - 3X predvrvice za reke. Preprosto povežete predvrvico na indikator prek zanke v zanko in nato na drugi strani navežemo trnico 5X, 6X ali 7X, ki je dva in polkrat daljša od globine vode, v kateri nameravate loviti. Praviloma mora biti trnica dolga vsaj 1,5m, da lahko učinkovito lovimo ribe brez vznemirjenja.

Glavni razlog, da je ta francoski indikator pri ličinkarjenju tako učinkovit je, da s svojo raztegljivostjo pridobi malo časa, ko riba vzame ličinko, pri tem pa ne občutijo takoj upora in napetosti. Naslednja stvar, ki jo pri tem načinu vodenja moramo upoštevati, je stik vrha muharske palice preko dolge predvrvice do indikatorja. Ta stik morate imeti ves čas tako, da je celotna predvrvica cel čas v zraku, ne na vodni površini ali celo pod njo. Prav zato se pri tem načinu muharjenja skoraj ne uporablja muharske vrvice kot nosilke prezentacije/ prenosa muhe na zeleno področje. Pri muharjenju s Česko ali Poljsko metodo smo vedno v tesnem stiku z ličinko, do takrat ko jo riba pohrusta, zato riba tudi čuti odpor in ponavadi, če nismo dovolj hitri, ispljune muho preden lahko zategnemo. Ta vrsta indikatorja, pa omogoča ravno to dodatno

Predvrvica

Počasi toneča muharska vrvica

sekundo, da pravočasno odreagirate in zategnete. Sam sem že desetletje nazaj uporabljal za ta namen, med ličinkarjenjem na lipana, raztegljiv najlon, ki ga uporabljajo tekmovalci v lovu belic na svojih polagalkah. Sicer je bilo bolj mišljeno, da ne zatrgam občutljivih gobčkov ali pri močnejšem zategu ne utrgam muhe. Zadeva je bila zelo uspešna in uporabna, seveda pa ni bila plavajoča.

Na malih vodotokih

Muharjenje na manjših vodotokih je lahko velik izziv v tem času. Pogosto so te vode hitre, zelo nizkega vodostaja, polne skal, globokih tolmunov in žepov za posameznimi pregradami. Nivo vode se sicer razlikuje glede na letni čas in močnimi dvigi po dežju. Žuželke so na teh hudourniških potokih in rečicah razmeroma redke. Eden od načinov za muharjenje tam v tem letnem času je Češko ličinkarjenje z mikrodžigi. Te majhne muhe obtežene s kroglico in dodatno količino svinčene žičke so idealne za hitre potoke in manjše reke. Odlične so sicer tudi pri višjem vodostaju in v kalni vodi, predvsem pa bolje zaznate ribji prijem z njihovo uporabo. Samo če je breg poraščen in ne moremo gaziti po vodi, lahko te muhe tudi vodimo z daljšo muharico, tako da jih prezentiramo proti toku in jih vodimo nazaj kot potezanke, seveda veliko počasneje. Pri tem načinu muharjenja lahko uporabljamo tudi indikator prijema, seveda tam kjer je to dovoljeno. Ni nujno, da z njimi lovite neposredno pri dnu. Če so ribe aktivne in pobirajo na primer vzpenjače jih lahko vodite tudi v sloju kjer ste opazili ribe. Muhe pustim plavati a hkrati dvigujem konico palice tako da sem v stiku z njimi. Hitrost uravnavam z dvigovanjem in spuščanjem vrha. Kadar muh ni mogoče voditi neposredno pod vrhom muharice, vržem muho na daljši predvrvi, proti toku, nato pa konstantno vlečem vrstico tako da vzdržujem stik z muho. Za uspešen Češki način ličinkarjenja je nujno potreben in pomemben stalni stik z muho. Če ne bo stika, boste verjetno zamudili večino prijemov.

Izvor jig muh je težko ugotoviti. Po dostopni literaturi prihajajo iz Avstrije, verjetno iz reke Traun. Prinesli in začeli so jih uporabljati tekmovalci v muharjenju s Češki m slogom ličinkarjenja. No njihova uporaba ni omejena samo na ta specifični način muharjenja. Odlične so tudi za Francoski način in druge tehnike ličinkarjenja. Glavna karakteristika v tem toplejšem delu leta so posebni mikrodžig trnki velikosti od 16-18 in velika obtežitev z uporabo posebnih volframovih kroglic in svinčene žičke. Zahvaljujoč obliki volframa in velikosti ter obliki trnkov lahko vašo muho spravite in vodite pri dnu brez prevelikih težav in zapenjanja. Prednost mikrodžig ličink je natančna predstavitev v vodnem stolpcu – Ponavadi niso popolna imitacija žuželk, temveč bolj impresionistične. Za vezanje mikrodžigov sam uporabljam standardne materiale bolj kot za druge muhe. Niso prav nič posebnega. Na to obliko trnkov lahko vežete vse vrste ličink, številne uspešne mokre muhe in tudi manjše potezanke. Vse je odvisno od vaše domišljije.

Buzzer

Na stoječih vodah

Muharska vrvica s predvrstico, dolžine vsaj 4 do 6 metrov, je idealna kombinacija za lovljenje z vsemi vrstami ličink v tem toplejšem delu leta. Odvisno je seveda ali pri lovu uporabljate čoln, plovni obroč ali lovite z obale. Skozi območja jezera, kjer je veliko vodne vegetacije, ki je dom vseh vrst žuželk in kjer bodo lačne postrvi križarile v iskanju hrane, uporabite enakomerno vodenje muharske vrvice z uporabo prepletanja, osmičke, med prsti roke, ali pa dolge, počasne potege (kot na sliki) in vedno bodite pozorni na ribe, ki sledijo muhi. Takoj, ko vidite ribo, ki sledi, se splača povečati hitrost vodenja, da se ribe odločijo za prijem. Obstaja veliko vzorcev muh in ličink v tem času. Brez dvoma pa je vzorec številka ena posnetek ličinke kačjega pastirja, ki deluje skoraj povsod.

Če ima jezero globino in strme spodjedene brežine, uporabljajte *počasi tonečo muharsko vrvico*, ki bo spravila vašo ličinko še malo globlje. Med uporabo te, pri vlečenju nazaj, bo muha obdržala globino, ko pa končujete z vodenjem, začnite počasi dvigovati muharsko palico, kar bo ponazorilo končni

SOS-eden od boljših nizko ležečih posnetkov enodnevnica

dvig muhe proti površini, tako da se bo morala riba, ki jo zasleduje, hitro odločiti, ali bo prišla ali zavrnila nameravani prijem. Sam, takoj ko vidim ribo ki zasleduje mojo muho in ni prišla, sem kljub temu prepričan, da jo lahko ujamem, zato ponovim met v smeri v katero je riba izginila in velikokrat se obrestuje.

Ribolov z muharicami razreda 4 v tem letnem času, je kot nalašč za lov z ličinkami imenovanimi „Buzzerji“, ki ponazarjajo ličinke dvokrilce v stojećih vodah. Pojavljajo se ponavadi v ranih jutranjih urah in pozno zvečer, zato sam takrat prav rad lovim z njihovimi posnetki (malo prevelikimi) in drugo vrsto malih ličink »letečinkami« tik pod površino, še posebej, če je voda napeta in rahlo valovita, kar povzroča lahni vetrič. Postrvi se zdijo v takih razmerah bolj samozavestne in jih je enostavno prevarati, saj se navadno prehranjujejo s hitrejšim premikanjem vodnih plasti kar povzroča prav veter.

Poskusite tudi s CDC krilatimi vzorci muh, ki ležijo na vodni površini, delno pa so potopljeni. Enostavno jih je opazovati, ker temna peresa CDC lepo odstopajo na površini nasproti močne svetlobe zgodnjega jutra ali bleščeče svetlobe večera. Ne pričakujte velikega pljuska rib za časa hranjenja. Vedno so nekje blizu površine in vse, kar morate storiti, je, da nežno predstavite svoj posnetek ribi ki počasi križari in išče hrano na ali tik pod površino; in ne pozabite paziti na svojo muho, medtem, ko opazujete ciljno ribo. Vsa presenečenja so možna. Nič večje od trnka velikosti dvanajst, po možnosti raje šestnajstička na 0,14 trnici vam bo zagotovila odličen boj s povprečno veliko postrvjo, da ne govorim o utrujanju, ko vam v jezeru prime trofejna riba. Ta čas ranega ali poznega dneva, ko je svetloba še nekako medla je pogosto uporaba letečink odličen način, da ujamete tiste najbolj previdne ribe. Na videz je odziv rib v poletnem času izredno slab, zato izberite večerni čas, ko so ribe tudi v jezeru najbolj aktivne.

Vladimir Mikec

TUDI MUHARJI ZAČELI Z DRŽAVNIM PRVENSTVOM

Po dveh koronskih letih smo tudi muharji začeli z letošnjim državnim prvenstvom. Vsem težavam, ki so se pojavile v preteklosti, ko nam je program in izvedbe tekem »krojil« kovid, pa nam le ni uspelo ubežati. Vodstvo muharske tekmovalne komisije se je zamenjalo. Kot predsednika smo muharji izbrali dolgoletnega uspešnega muharskega tekmovalca Jureta Osolina, v podkomisiji pa bosta sodelovala še Igor Kristan in Drago Ornik. Delo komisarja lige pri članih je prevzel Rok Šparovec, tekme veteranov bo vodil Drago Ornik, mladinske tekme pa bo prevzel Matjaž Brodnik. Komisija še v prejšnji sestavi pa je že pripravila vse aktivnosti in programe tekem za vse kategorije. Kot že do sedaj, so nastale težave pri izvajalkah tekem. Čeprav smo se na podkomisiji dogovorili, da je na tekmovanju primarna riba, da se mora z njo spoštljivo ravnati, se jo čim manj dotikati, merjenje se mora izvesti z ribo v mrežici in mero ribe določiti v cm natančnosti (prej do mm natančnosti), so se RD le s težavo odločale za izvedbo tekem.

Kljub temu pa smo za letošnjo tekmovalno sezono razpisali šest tekem za člane, za katere je v letošnji tekmovalni sezoni registriranih 41 tekmovalcev v 10 ekipah, tekme pa bodo v Ljubnem - ribnik, Novo Mesto - Krka, Medvode - Sora, Bled - Sava Bohinjka, Šempeter - Savinja in Radovljica - Sava, v konkurenci veteranov, v kateri je registriranih 20 tekmovalcev, bodo tekme v Šempetru, Dravogradu, Celju in Bohinju, pri mladih pa je registriranih 17 tekmovalcev, zanje bodo organizirale tekme Novo Mesto, Ajdovščina in Bled.

Mozirci, na drugem mestu druga ekipa Bleda ter tretji Blejci iz prve ekipe. Prijetno so presenetili Celjani, ki so z dvema novima tekmovalcema zasedli četrto mesto, negativno pa ekipa Medvod, ki je pristala na skromnem sedmem mestu. Naj še spomnim, da je v vrstah muharskih tekmovalcev po dolgem času nastopila zopet tekmovalka Tanja Drofelnik, in sicer v prenovljeni in mladi ekipi Šempetra, ki so prava popestritev v državnem prvenstvu.

Konec aprila pa nas je čakala druga tekma v vedno nepredvidljivi Krki. Tekmo je na začetku oviralo slabo in de-

Posvet pred začetkom sezone

Nedelja, 3. aprila, ribnik v Ljubnem. To je do sedaj še edina tekma za državno prvenstvo, na kateri se lovi na mirni vodi in iz obale. Ribnik je poznan po veliki naseljenosti potočnic in šarenk. Da je res tako, je bilo videti tudi na tekmi, saj je kar nekaj tekmovalcev imelo težave s kapitalnimi primerki. In tako je bilo tudi na tekmi. Šarenke in potočnice, tudi kapitalne, so prijemale kot za stavo. Tako je zmagovalac te prve tekme Lorenzo Čekič, ki v tej sezoni tekmuje za ekipo Celja, ulovil neverjetnih 47 komadov, kar pomeni, da je vsake 3,8 minute ulovil in izmeril ribo (med njimi je bila šarenka, dolga neverjetnih 81 cm). Nič kaj veliko za njim nista zaostajala Luka Pesjak iz druge Blejske ekipe z 38 ulovljenimi ribami ter Jure Osolin iz Blejske prve ekipe s 34 ulovljenimi ribami. Ekipno pa so presenetili tekmovalci iz mozirske ekipe, saj so bili: Božo Osolin na 4., Branko Panič na 5. in Tone Škrabec na 6. mestu. Tako so prvo tekmo dobili

Veterani Šempeter: Đorđević, Žaberl in Škrabar

Najboljše ekipe na Krki: Mozirje, Bled 1 in Novo Mesto

Najboljši na Ljubnem: Pesjak, Čekič in J. Osolin

Zmagovalci Krke: 2. B Osolin 1. R Ledinšek (v njegovi odsotnosti pokal v rokah Tanje Drofenik) 3. R. Šparovec

Zmagovalna ekipa Mozirja - Panič, Čeperlin, B. Osolin in Škrabec

ževno vreme, v drugi polovici pa je že posijalo sonce in tudi suha muha je bila aktualna. Če je ekipa Šempetra prijetno popestrila tekmovalstvo v letošnji sezoni, pa so presenetili že kar na drugi tekmi. Med posamezniki je Rok Ledinšek uspel zmagati s 14 ulovljenimi ribami, na drugo mesto se je uvrstil Božo Osolin iz Mozirske ekipe, tretji je bil lanski državni prvak Rok Šparovec, ki se je pohvalil tudi s 53 cm dolgo šarenko. V ekipni uvrstitvi so vtis popravili Blejci prve ekipe ter zmagali, drugo mesto je tokrat pripadlo ekipi Mozirja, tretje pa domačinom – ekipi Novega Mesta. Ledinšek je imel

premalo podpore ostalih svojih tekmovalcev, a so zasedli še vedno dobro četrto mesto. Ekipa Medvod še ni ujela pravega ritma in je pristala na petem mestu, razočarani pa so tekmovalci druge Blejske ekipe, saj so pristali na sedmem mestu.

Tekmovalstvo se je začelo tudi v konkurenci veteranov. V letošnji tekmovalni sezoni je registriranih 20 tekmovalcev, sicer nekaj manj kot lansko sezono, vendar če pripomnimo, da je lanska sezono v povprečju tekmovalo tudi 20 tekmovalcev, je to realna slika.

Na prvo tekmo smo tekmovalci čakali vse do 7. maja, kjer smo začeli v delu Savinje, s katero upravlja RD Šempeter. Šempetrska Savinja je znana po kapitalnih ribah, je pa zelo zahtevna in samo najboljši in najbolj spretni so lahko pričakovali rekorden ulov. Ne nazadnje je veliko vlogo odigralo poznavanje reke. In prav to so odlično izkoristili domači tekmovalci. Zmaga domačina in predsednika RZS Mira Žaberla ni nikogar presenetila. Izmeril je šest rib v skupni dolžini 339 cm, kar je 3,4 metra, njegova najdaljša šarenka je merila 73 cm, ulov, ki se ga na tekmi da težko ponoviti. Na drugem mestu je bil lanski državni prvak, prav tako domačin Sandi Škrabar, in tretji, prav tako domačin, Branko Đorđević. Da je bilo tekmovalstvo res zahtevno, pa priča podatek, da so pri tako izkušenih tekmovalcih kar trije ostali brez izmerjene ribe.

Tekmovalstvo za državno prvenstvo pa začnejo tudi mladi muharji. V maju se dobijo na tekmovalni trasi Krke v Šmihelu, v upravljanju RD Novo Mesto.

Drago Ornik

**TRGOVINA
Z RIBIŠKO OPREMO**

**Sport
DANILO**

Danilo Bižal s.p., Smledniška 32, 4000 KRANJ
Tel., fax.: 04/232-50-50, 041 643-194
E-mail: sport.danilo@siol.net Spletna stran: <http://www.sport-danilo.si>

Oče v akciji v zgornjem delu revirja

OTVORITEV SEZONE ŠČUKOLOVA

Vsi, ki nam vijačenje veliko pomeni, smo že nestrpno čakali na otvoritev sezone, ki se začne 1. maja. Ščuka je počasi že zaključila z drstjo in čas je, da se podam na lov na rečnega krokodila. Vsako leto se skupaj z očetom že tradicionalno odpraviva v lov nanjo. Oba sva člana ribiške družine Barje. Kot se seveda spodobi, vsako leto sezono odpreva skupaj. Lahko rečem, da mi je bil ribolov podan že v zibelko. Za ribolov me je navdušil oče, prav tako je bil ribič tudi pokojni dedi. Je pa res, da me je ribolov povlekel v svoj objem malo bolj kot očeta in pokojnega deda. Postal je moj način življenja.

Barjanska lepota z dobrimi 84 cm

Ščuka, ki je prišla na spinnerbait

Ižica v zgornjem delu revirja RD Barje

Vsi se 1. in 2. maja bolj kot ne sestavljajo od raznih zabav. No, veliko pa nas je takih, ki komaj čakamo jutro, da lahko znova vržemo svoje vabe kakšni lepi ščuki. Moja tradicija je, da sezono začnem na vodah moje matične ribiške družine. Tokrat sem se odločil, da bom skupaj z očetom odšel na reko Ižico, ki slovi po zelo lepih ščukah. Revir, na katerem bova lovila, poteka od mostu pri Hauptmancih do izliva Ižice v Ljubljano. Že zjutraj, ko sem se zbudil, mi je šesti čut govoril, da zna biti super dan. Vsi ribiči vemo, da ko nam šesti čut govori, da nekaj bo, je treba obvezno za vodo.

Ko prispeva za vodo, se odločiva za taktiko. Očeta na žalost ne bom prepiral v nič drugega, kot da bo lovil na blinkerje meps številka pet in pa druge plehnate izdelke. Še vedno stara šola, ki pa daje rezultate. Pa jih bo tudi danes? Tudi sam sem svoje prve korake naredil s temi vabami, vendar me je pritegnilo tudi odkrivanje novih vab. Ni vsaka vaba primerna za vsakogar. Odgovarjati mora tvojemu stilu lova. Vsaka vaba ima svoja pravila. Glede vab pa se vsi učimo znova in znova. Nikoli ne bomo vedeli vsega. Znova in znova prihajajo nove vabe in stili ribolova. Vseeno pa nikoli ne pozabim na stare vabe. Vedno se v moji torbi še

vedno najdejo tudi blinkerji, ki imajo res odlično vibracijo, ki pritegne ribe, da napadejo.

Začela sva metati. Sam si pred ribolovom naredim paletu vab. Seveda ima vsak kakega favorita. Za danes so bili moji silikon in pa spinnerbaiti. Z ribolovom sva začela pri izlivu Ižice v Ljubljano ter nadaljevala gorvodno. Voda je bila res vrhunska. Ravno prav napete barve. Bela riba je že počasi odšla v drst in tudi zaradi tega je bila voda nekoliko kalna. Prav tako je bil zaradi predhodnega dežja malo povečan vodostaj. Po nekaj minutah premetavanja in iskanja ščuke se je začelo dogajati. Za prve mete sem izbral silikon v barvi zelenca. Jig glave pri vijačenju na Ižici ne smejo biti pretežke, saj voda ni globlja od 2 do 3 m. V nekaterih delih, ampak ti so res redki, je voda globoka tudi 4 m. Sam uporabljam jig glave, težke od 5–10 g. Na veliko delih boste zaznali, da je reka zelo zelo zaraščena, za kar nam v veliko pomoč pridejo vabe proti zapenjanju. Po par metih vabe v barvi zelenca je sledil prvi resni udarec. Napad ščuke je res nekaj fantastičnega. Vabo sem vrgel pod veje, kjer sem bil stoodstotno prepričan, da se mora nahajati kaka ščuka. Ko mečem, se poskušam postaviti v vlogo plenilca. Kje bi se jaz nahajal, če bi čakal plen. Ta taktika mi je prinesla že nešteto uspehov. Počasno navijam vabo zraven vej in naenkrat sledi zaustavitev le-te. Takoj sem vedel, da mora biti ščuka, saj sem po letih ribolova že dobil občutek, da takoj zaznam, ali gre za udar ribe ali pa samo travo ali katere druge prepreke

Raznovrstna paleta vab je pri ščukolovu zelo pomembna

v vodi. Pri tem mi pomaga tudi oprema, ki jo uporabljam. Rolica, velikosti 4000, na njej pa je navita vrvica, ki je debeline 0,20 mm. Na koncu vrvice je laks fluorocarbene, debeline 0,70 mm, ki je v vodi neviden. Palica je hitre akcije, od 20–40 g. Takoj vem in si rečem: »Toni, še enkrat vrzi na

Spodnji del reke Ižice, ki se izteka v Ljubljano

Zgornji del revirja reke Ižice, ki poteka do mostu pri Hauptmancah

isto mesto in čakaj na še en udarec.« In res, še enkrat vržem na isto mesto pod veje. Še nekoliko bolj k bregu. Tokrat navijam še za malenkost počasneje. Po par obratih rolice sledi močan udarec. Nagonsko zategnem. Sledi borba. Po treh mesecih brez ščukolova je tole balzam za dušo. Res uživam v vsaki sekundi. Po kratki borbi le priplava v moje roke. Tukaj je bila ščuka dolga dobrih 60 cm. Po kratkem poziranjju za spomin odplava nazaj v svoje kraljestvo. Pot sva z očetom nadaljevala višje po revirju. Akcij in dogajanja na vodi je bilo kar nekaj, realiziranih prijemov pa je bilo malo. Veliko je bilo sledenj manjših ščuk, ampak prave, velike, na katero tudi ciljamo, ni bilo na spregled. Oče, ki je lovil na blinker, je imel kar nekaj sledenj in udarcev, vendar na žalost brez uspeha. To me ni čisto nič čudilo, saj je bila voda polna drobiža in res si moral vabo pripeljati ravno mimo ust, da bi izzval prijem. Na tej vodi sem naredil svoje začetke vijačenja, tako da poznam res vsak njen kotiček. Višje v revirju je bilo kar nekaj akcije, vendar realiziranih prijemov ni bilo. Sledil je čas za kosilo. Oče se je odločil, da bo ostal doma. Rekel je: »Toni, jaz imam dosti za danes.« Sam pa sem se vrnil na Ižico. Vreme

res ni bilo lepo in prijetno, ampak ko se pripravlja na dež in vmes malo posije sonca, je res dobro za ulov lepe ščuke. Spet mi je govoril moj šesti čut. Toni, pojdi še enkrat na mesta, kjer si čutil nekaj udarcev v dopoldanskem času. Po kratkem metanju se odločim za spremembo taktike. Sedaj bom forsiral vabo spinner baits. Opazil sem, da so ščuke postale lene in *spinner* je idealna vaba za take priložnosti. Res sem šel na ista ribolovna mesta kot zjutraj. Poslušal sem svojo intuicijo. Najprej sem šel višje v revir. Temu delu z očetom in pokojnim dedom pravimo *divjina*. To je del reke Ižice, na katerega res ne stopi veliko ljudi. Resna divjina v pravem pomenu besede. Veliko je nedostopnega terena in treba se je potruditi, da res dosežeš prostore, s katerih se lahko meče. Zelo je zaraščeno. Ni lepšega, ko vidiš srne v naravnem okolju tri metre pred sabo. Ali pa vodomca, kako nežno leti nad vodo. Prav tako kanja že leti nad mano in opazuje ter tudi ona išče svoj plen (miš, zajca). Čas se ustavi in pozabiš na vse skrbi. V mislih pa je še vedno lepa ščuka. Vreme se nenehno spreminja. Od jutranjega oblačnega vremena do pripravljanja na dež. No, sedaj pa je posijalo še sonce. Moram reči, da kar težke spremembe, ki te kar utrudijo. Ampak misel na lepo ščuko me žene naprej. Nadaljujem z metanjem vabe. Zagledal sem nekaj dogajanja

na vodi. Počasi se približam čim bolj potiho. Zagledam lepo ščuko, ki je ravno v lovu na male ribice. Vržem malo stran od samega dogajanja in lepo vlečem čez travo. Sledi prijem. Tokrat sem takoj vedel, da gre za lepo ščuko. Velikokrat se na Ižici tudi zapenja ob trave in ostale naravne prepreke. A tokrat je bila riba. Po lepi borbi (res je bila borbeno) se le preda. Tukaj je lepa ščuka, dolžine dobrih 80 cm. Po hitrem slikanju sem jo takoj spustil nazaj v vodo. Pa sem le dobil lepo ribo! Nadaljeval sem še višje po revirju, vendar brez uspeha. Nekaj mi znova reče: »Pojdi poskusit še enkrat na spodnji del revirja.« Počasi se odpravim do izliva Ižice v

Ljubljano. Vreme se nenehno spreminja. Ko prispem na zeleno mesto, posije sonce, a v daljavi se sliši grmenje in vidi bliskanje. Vedel sem, da bo to moralo spodbuditi lepo ribo. Po par metih brez uspeha spremenim taktiko in barvo vabe. Počasi začnem navijati vabo in tokrat je res sledil pravi napad nanjo. Videl sem, kako je drobiž nenkrat skočil iz vode. Sledi velik val in pljuskanje ob vodo. Tukaj je še ena lepa ščuka. Moram reči, da ni bila tako borbeno kot prejšnja. Hitro je bila v moji mreži. Sploh ni tako majhna, si rečem. Sledi takojšnje fotografiranje in

izmera ribe. Meter je pokazal 84 cm. Pa je vendar le večja kot prejšnja. Kmalu po slikanju in meritvah je zaplavala nazaj v svoj rajon. Dan se je že prevešal v večer. To pomeni, da se je ribolovni dan zaključil. Lahko rečem, da je bil res super dan, čeprav ne najlažji. Pri naši ribiški družini Barje spodbujamo ribolov *ujemi-spusti*. Tako da nas je veliko ribičev, ki ribo spuščamo in uživamo v športnem ribolovu. Želimo pustiti nekaj tudi za naše zanamce, da bodo tudi oni doživeli tak ribolov, kot ga mi doživljamo sedaj. Tisti, ki imate radi pravo divjino, morate ta revir obvezno obiskati. Zagotavljam vam, da vas bo po koncu ribolova pustil brez besed in vam dal polno nepozabnih zgodb, ki jih piše reka Ižica. Meni in še mnogim je spisala ogromno zgodb doživetij in spominov. Pravi ljubljanski biser.

Žal je bil to prvi maj, ko ob nama z očetom ni bilo pokojnega deda. Mislim, da nas spremlja neke nad nami in mi prinaša lepe ribe. Res je čudno brez njega, ampak spomini na dogodke, ki smo jih preživeli skupaj, ostajajo in tega ne pozabiš nikoli. Vsa znanja, napotke in izkušnje, ki sem jih dobil, so neprecenljive. Zato želim ta znanja in še veliko več prenesti naprej. Midva z očetom pa bova še naprej nadaljevala z našo tradicijo. Živel prvi maj!

Toni Janežič

*Pri naši ribiški družini
Barje spodbujamo ribolov
ujemi-spusti. Tako da nas
je veliko ribičev, ki ribo
spuščamo in uživamo
v športnem ribolovu.*

POČITNICE

Jutranja rosa, ki se zrcali ob počasnem zapuščanju konice usločenega lista ob šopkih raznobarvnega cvetja. Neutrudno ptičje žvrgolenje, posvečeno prebujajočemu se soncu, ki ga kar izstrelji nad Vurberški grad. Zvedav pogled ponosnega srnjaka ob gozdnem robu. In vabeče šumenje dravskih brzic pod Loko, ki v tem jutranjem spokoju vabi neskončno daleč. Je samoumevno, vsakdanje, pač je. Večino bežno opazim, le rosa mi gre rahlo na živce, ko po hitrem zajtrku skozi mokro travo med njivami hitim proti svojemu »placu« pod barako.

Ja, juhu, počitnice so tu! Končno tista dva meseca svobode. Prigarane svobode. Ne vem, kako bi bilo, če bi bil v šolskem letu neuspešen, ampak prav dober uspeh je zadostoval, da sem lahko večino časa posvetil ribolovu in prijateljem. V takem vrstnem redu! Pred tem sem malo preračunaval, da sem tudi s kakšnim prirejenim vpisom datuma v dovolilnico brez težav izkoristil za plovčkanju namenjene dneve. Je že bilo tako, da smo bili »lokalci« in nekateri »stalneži« nekoliko aktivneje pod drobnogledom kontrolnih in »kontrolnih« organov ribiške organizacije. Prvenstveno običajno z namenom, da smo dali mir gospodom na najboljših mestih. Tako je bilo in se s tem nisem ubadal, kot mi je tudi bilo vseeno za nevedenje o raznih generalkah, tekmovanjih, taborih in podobnem, kar so lahko koristili vrstniki, ki so jih poznali preko v RD aktivnih sorodnikov. Se je v najbolj frekventnih dneh pojavil kak »težak«, ki je z namenom odstranitve spraševal, s kom ribarim, ker pač otrok sam ne sme ... Ampak se je zvečine tudi to zlahka rešilo, ker je bilo ribičev dovolj in med njimi velik del prijazno razumevajočih.

Počitnice so zakon! Delavski razred dopoldan v službah in Drava na razpolago. Ne more biti lepše! Že tedne pred uradnim začetkom sem nastavljal mesene ostanke, da sem imel sveže kostne črve in nabral kompostno-gnojne lepote v večjo posodo. Oboje je bilo seveda treba primerno strokovno obdelati, da so postali dovolj čvrsti in manj neprimerno »dišeči«. Le v kaj vse sem jih polagal: v kavno usedlino, drobtine, prgo, začimbe, ribjo hrano ... In včasih sem imel občutek, da mi je uspelo ustvariti zmagoviti recept, ker sem ulovil na »vanili-drobtinaste« modne (kostne črve) več zelenik ali pa na »prgaste« črve več mren od ostalih ribičev ali več od pričakovanj. Tekmovalne smernice ali prodajni hiti niso bili za nas, saj o njih tako nismo skoraj ničesar vedeli ali pa so nam bili nedosegljivi. Stik z moderno šolo ribolova so bili praviloma kak prijazen starejši »as iz mesta«, ki nas je razveselil z ostanki božansko dišeče hrane in strokovno pripravljeno navezo ob »praznikih«. Šele precej kasneje smo občasno nekako prišli tudi do kakšnega prospekta ali revije, tudi v Ribiču se je kaj našlo, in kasneje celo do knjige.

Eh, tema za kak drug spomin, za kak drugi čas, ne pa za to počitniško jutro, ko hitim do »šusa« (brzice), kjer odložim nahrbtnik in neučakan sestavim svojo nekaj čez meter in pol dvodelno steklenko. Vrhnje vodilo-rink smo menjali s porcelanastim, ker je starega laks skoraj prežagal. Na krasni »Qikerci« z ležajem je bil samo eno sezono star Damil 0,25. Pri Lovcu mi je oče kupil nekaj različno velikih trnkov po 5 kosov in celo plovce iz ježevčevih bodic je uspel dobiti, ki so bili definitivno najboljša izbira. Večer prej sem si navezal par trnkov na najtanjši laks, ki sem ga premogel; na 0,14. razprl tudi že rabljene svinčke in v plastično posodo s pokrovom, v katerega sem z razžarjenim žebličkom naredil luknjice, prestavil del modnov s sveže posušeno kavno

usedlino in koruznim zdrobom. Ob Dravi sem bil prvi in sem se lahko postavil na najboljši »plac«. Tok je rahlo zavijal v levo in ob spodjednem bregu pustil pas mrtvice, katere globlji del se je nadaljeval pod prelivom prečno skoraj pol poti do manjšega

prodanega otočka pred levo obalo, ki je bila kakih 40 metrov stran. Tukaj na začetku rahlega curka sem se v do gležnjev globoko vodo postavil tako, da je pod mano nastal jezik počasnega toka, iz katerega sem uspešno lovil zelenike, ki sem jih imel najraje, pisanke, ki so bile rešitev v toku, ko so zelenike »štrajkale«, a so bile manjše in težje jih je čistiti, redke kleniče in podmerske klene, občasno se je obesila kakšna podust, mrena, večji klen in parkrat v letu potočnica. Teh večjih rib se, ko sem lovil sam in ni bilo pomoči, niti nisem razveselil, ker je to večinoma pomenilo težave, trganje ali mrtvilo v dogajanju. Tokrat jata dolgih zelenik in jaz nismo imeli konkurence. Sem navezal, kot mi je pokazal zadnjič neki ribič, ko sem se mu popoldan »prilepil« za hrbet; ta-mali »ježevčev« plovček, razmaknjena svinčka in kratka predvrvica z najmanjšim dolgohrbntnikom, na njem pa

le en ali dva viseča pinkija (majhna kostna črva). Zateg pa delo profija; nikakor prehitro, ko riba še »pika«, ampak šele, ko počasi, a vztrajno povleče oz. zaustavi plovec. In z občutkom, da ne konča vse skupaj v sem jih do poldneva nalovil za skoraj uro čiščenja. Nežno soljene in pomokane ocvrte v olju; vsaka sardela se skrije. Do vrnitve staršev iz službe sem skuhal še krompir za krompirjevo solato s čebulo in obveznim bučnim oljem.

Pri kosilu je bilo takšno veselje, da le kaj. Bil sem prepričan, da že v bližnji prihodnosti ne bo več potrebe po združevanju večkratnega plena za enkratno družinsko kosilo. Zato pa zopet proti večeru kaka ura opazovanja »stručkotov« pod »meljem«, da vidim, kako lovijo večje ribe in morebiti še dobim kako pest njihove zmagovite hrane. Živele počitnice!

David Babič

V GRADIŠČU JE POTEKALO RIBIŠKO TEKMOVANJE ZA PREHODNI POKAL RIBIŠKE PODRUŽNICE TIŠINA

31 RIBIČEV JE NA TEKMOVANJU UJELO 195 kg KRAPOV IN BABUŠK

Ribiška podružnica Tišina, ki deluje v okviru Ribiške družine Gornja Radgona je v nedeljo, 15. maja v tekmovalnem ribniku v Gradišču pri Tišini pripravila ribiško tekmovanje za prehodni pokal za memorial ribičev, za pokojne ribiče. Na tekmovanje in v idilično naravno okolje pa so prišli tudi obiskovalci, ki so si tekmovanje ogledali in morda se bo kdo od njih odločil, da bo postal ribič. Tekmovanja se je udeležilo kar 31 ribičev

Pređen se je začelo ribiško tekmovanje so ribiči dobili startna mesta in začel se prestiž za tekmovanje, kdo bo po teži ujel največ rib. Po štirih urah tekmovanja sta pred tekmovalci potem ribe stehala Anton Poldauf in Zdenko Flegar, na kar sta vse ribe spustila nazaj v vodo, ki so potem veselo zaplavale v svoje vodno kraljestvo, saj je bilo tekmovanje po načelu ujemi - spusti. Ob koncu tekmovanja je potem pri ribiškem domu potekala slovesna razglasitev

Gradišču je potekalo ribiško tekmovanje za prehodni pokal ribiške podružnice Tišina.

Prehodni pokal je podelil predsednik ribiške podružnice Tišina Vinko Šarotar.

Največ ribiče sreče je imel Roman Tivadar, ki je na trnek ujel 31 kg krapov.

Po štirih urah tekmovanja sta pred tekmovalci potem ribe stehala Anton Poldauf in Zdenko Flegar.

iz levega in desnega brega reke Mure, ki so ribe krape in babuške z ribiškimi palicami in različnimi vabami lovili predvsem krape in babuške, ki so skupaj ulovili 195 kg rib. Kot so dejali ribiči in organizatorji je v ribnikih v Gradišču zadostno število rib za ulov. Po dobrih štirih urah tekmovanja so ribiči sklenili letošnje tekmovanje za prehodni pokal. Lepo sončna nedelja je bila kot nalašč primerna za ribolov, kajti po dolgem času epidemije so se ribiči zbrali na tekmovanju in pozneje še na druženju.

najboljših ribičev. Prehodni pokal in priznanje je ribičem podelil vodja tekmovanja in predsednik ribiške podružnice Tišina Vinko Šarotar, pomagal mu je Roman Činč član upravnega odbora ribiške podružnice Tišina. Prvo mesto je osvojil Roman Tivadar iz Dokležovja, ki je ujel največ rib in sicer 31 kilogramov in tako se mu je prvič od kar je ribič nasmehnila sreča, da je osvojil prehodni pokal ribiške podružnice Tišina. Drugo mesto je zasedel Sašo Serec, Tišina, ki je ulovil 28.250 kg ulovljenih rib, tretje

Na sliki od leve proti desni drugo mesto je zasedel Sašo Serec, Tišina, ki je ulovil 28.250 kg ulovljenih rib, na sredni s pokalom Roman Tivadar, ki je ujel 31 kg rib, tretje pa Marjan Ozvatič, Satahovci 26.600 kg ulovljenih

Predsednik ribiške podružnice Vinko Šarotar (prvi z leve) skupaj tremi najboljšimi ribiči v Gradišču.

pa Marjan Ozvatič, Satahovci 26.600 kg ulovljenih. Največ sreče in znanja ter najboljšo vabo in najbolj nabrušeni trnek je tokrat imel ribič Roman Tivadar iz Dokležovja in na tekmovalju ujel 31 kg rib krapov na vabo taiger. Ribič Roman Tivadar je sicer član Ribiške družine Murska Sobota, Temeljena enota Beltinci. Povedal je, da je vesel, da se mu je po dolgem času ribištva nasmehnila sreča, saj je ribič že več kot 30 let in mu ribolov pomeni veliko

zadovoljstvo, da prosti čas nameni sebi, naravi in varovanju vode in rib. Že v mladosti je spoznal čar ribolova, saj je živi ob reki Muri i rad zahaja k reki Muri, kjer se je prvič preizkusil v ribolovu. Drugače pa hodi na ribiška tekmovanja in večkrat se ustavi z ribiško palico ob gramoznicah. Ponosno je povedal, da je vesel in srečen, da se mu je po dolgem času nasmehnila ribiška sreča, da je prejel prehodni pokal ribiške podružnice Tišina. Za uživanje ima najrajši murske ribe ulovljene v reki Muri. Po dveh letih epidemije covid-19 je osvojil prehodni pokal kar je mu je dalo še večjega elana in volje do ribolova.

Jože Žerdin

NARAVNI DANOSTI, KI KONČNO DOBIVATA PRAVO PODOBO IN PONUJATA VSAKEMU NEKAJ

TROJIŠKO JEZERO IN RADEHOVA STA RIBIŠKO (SPET) OŽIVELA

V občini Sveta Trojica v Slovenskih goricah ne skrivajo ambicioznih turističnih načrtov. Mednje sodi tudi postopno in načrtno oživljanje Trojiškega jezera, ki je že desetletja mikavno tako za ribiče kot tudi za sprehajalce in rekreativce.

Z ribiči je občina dosegla dogovor o izvajanju ribolova, ki se je pokazal kot zelo dober. Ob jezeru so točno označena mesta, kjer je ribolov dovoljen in kje ni. Gre za del obale jezera pod cerkvijo, kjer so sicer v preteklosti radi ribarili tuji ribiči in tam tudi šotorili. Zdaj so te možnosti sicer omejene, a še vedno je dovolj prostora za vse, za rekreativce, sprehajalce in za riibče. Tem je na voljo celotna zahodnaobala jezera v smeri proti Čreti in Lenartu. Tam se odvijajo tudi ribiška tekmovanja, po katerih je lenarška RD Pesnica še posebej poznana. In še na nekaj ne smemo pozabiti, desetletja dolgo so bili prav ribiči edini skrbniki za red in čistočo ob vodi in to jim je res treba šteti v dobro. V zgodovini bodo zato zapisani z lepimi črkami, saj so poleg rednih pomladanskih čistilnih akcij pobirali smeti in odpadke tako za sprehajalce kot tudi za udeleženci večernih zabav ob obali in pri turistični brunarici. Kar je res, je res!

Zdaj za čisto in urejeno okolje zgledno skrbi Občina Sv.

Trojica in zato ni naključje, da je ob jezeru iz dneva v dan več obiskovalcev. Včasih za ribiče celo preveč, a tako pač je. Obiskovalci so veseli tudi pogledov na radožive račke, labode in če imajo srečo – ob poznih večernih urah tudi na bobre. Skratka, narava je Sv. Trojici ponudila veliko priložnost, ki jo bo morda poleg ribolova počasi vendarle znala dodobra izkoristiti. Mnogi pričakujejo, da se bo kmalu kaj zgodilo tudi z že predolgo zaprtim gostinskim objektom Žaba. Tega ribiči še posebej pogrešajo. V njem so lahko kupili ribiške karte, popili kavo, čaj, pivo, kaj malega pojedli in se poveselili. Res velika škoda, da je lokal tako dolgo zaprt. In še zanimivost – lanska sezona pri Trojici bojda ni bila najboljša, kapitalnih ulovov ni bilo, kljub temu pa so ribiči radi zahajali k vodi, namakali trnke in uživali spokojni mir v naravi. To pa je v ribičiji dodana vrednost, ki se je mnogi niti ne zaveda(m)jo.

Pri Trojiškem jezeru se izvaja ribolov v skladu z vsemi veljavnimi predpisi, medtem ko v sosednji Radehovi pri

Trojiško jezero je še vedno vabljivo za ribiče (foto: Marjan Toš).

Rok Tišler s kapitalnim krapom iz Radehove (foto: arhiv RD Pesnica).

Lenartu lovijo po sistemu »ujemi – izpusti«. Sistem ni nov in sprva je bilo zaradi njega celo nekaj nejevolje, ki je zdaj že pozabljena in ribičija teče dalje. Sicer pa tako RD Pesnica kot tudi Občina Lenart skrbita za urejenost okolja jezera Radehova, ki je prav tako priljubljeno sprehajališče za mnoge meščane Lenarta. Po nasipu jezera vodi pot na bližnji Zavrh, ob jezeru je Marjina kapelica z urejenim vodnjakom in s klopmi za počitek. Jezero Radehova je mikavno tudi zaradi množice vodne in obvodne perjadi, zaradi katere

ga obiskujejo tudi šolarji. Od vsega začetka pa je bilo to jezero pravcati raj za ribiče. Sploh za mnoge tujce, ki so včasih na veliko lovili kapitalne some. Še ne dolgo tega so iz njegovih globin potegnili kapitalnega brkatega soma, o čemer smo poročali tudi v Ribiču. Sredi aprila letos pa je mladi ribič Rok Tišler v Radehovi ujel dva kapitalna krapa, prvi je tehtal 25,2 kg, drugi pa celo 27,6 g. Bravo in izziv za ostale »lovce na kapitalce« v Radehovi.

Marjan Toš

V SPOMIN

Vojko Bradelj

(1949–2022)

V 74. letu nas je člane RD Bistrica za vedno zapustil dolgoletni član Vojko Bradelj, ki je v svojem dolgem stažu opravljal tudi funkcijo predsednika disciplinskega razsodišča. Vojko, ki si je s svojo vnemo pridobil tudi red za ribiške zasluge, nam bo za vedno ostal v spominu kot marljiv član in mentor mladih, med katerimi je posebno pozornost in čas namenil vnuku, s katerim je za vodo preživel številne dni. Člani in mladinci RD Bistrica ga bomo ohranili v lepem spominu.

RD Bistrica

Vinko Mavrič

(1958–2021)

V oktobru 2021 nas je člane RD Bistrica pretresla vest, da nas je za vedno zapustil dolgoletni član Vinko Mavrič. Stari znanec vseh članov, ki je svoj prosti čas rad preživel v ribiškem domu v pogovoru s številnimi kolegi, še rajši pa s palico za vodo, nam bo za vedno ostal v spominu. Ribiči RD Bistrica ga bomo ohranili v lepem spominu.

RD Bistrica

Alojz Bradelj

(1948–2022)

V januarju 2022 nas je člane RD Bistrica doletela žalostna vest, da nas je za vedno zapustil dolgoletni član Alojz Bradelj. Alojz, ki si je z marljivim delom prislužil tudi red za ribiške zasluge, nam bo za vedno ostal v spominu kot prijeten sogovornik in dober človek, ki je svoj čas rad preživel v miru za vodo, še rajši pa v dobri družbi, kjer je lahko zaupal svoje ribiške skrivnosti. Člani RD Bistrica ga bomo ohranili v lepem spominu.

RD Bistrica

OBVESTILA

Poletno terensko delo

Na Zavodu za ribištvo Slovenije zaradi velikega obsega predvidenih terenskih vzorčenj iščemo nove zunanje sodelavce za terensko delo. Največji obseg terenskega dela načrtujemo v letošnjem obdobju med junijem in oktobrom. Delo poteka v ekipi izkušenih sodelavcev zavoda in je lahko fizično zahtevno. Novi sodelavci morajo imeti veselje do dela v naravi in z živimi organizmi. Zaželen je opravljen izpit za elektroribiča oziroma izkušnje na področju ribištva, ribogojstva ali ekologije rib. Obseg del in plačilo po dogovoru se izvede preko s. p., redne zaposlitve za določen čas ali študentske napotnice.

Zainteresirane kandidate prosimo, da svoje prijave pošljejo po elektronski pošti na naslov: info@zzrs.si.

DOLGO NAČRTOVANO RIBIŠKO SREČANJE PRI OPEKARNI (KO PRIDE ZRAVEN ŠE (SUPER) BABICA)

V začetku leta 2021 sem začel delati v novi službi in ni trajalo dolgo, da sem na oddelku »našel« še eno navdušenko nad ribolovom. Šlo je za sodelavko Miro, ki sama sicer ne lovi, zato pa redno na ribolove vozi in spremlja svoja vnuka. Kmalu sva z Miro poleg službenih tem obravnavala tudi ribiške – kateri revir bi bil primeren zanje in kakšen je dostop do njega, kaj je to piskač, ki si ga je eden izmed fantov zaželel za rojstni dan, babica pa je želela to željo izpolniti. Seveda je bil naslednji korak načrtovanje skupnega ribolova. Kot pa se rado zgodi s stvarmi, ki jih predolgo načrtujemo – ostanejo neizpolnjene. Tudi nam je tako kazalo, kajti moja pogodba je bila za določen čas in ob času slovesa nama še vedno ni uspelo organizirati skupnega izleta za vodo.

Tako sem v začetku aprila začel razmišljati, da je res skrajni čas za naše ribiško srečanje. Termin smo uspeli dogovoriti, revir pa tudi. Mirina vnuka namreč redno ribarita na vrhniških ribnikih bivše Opekarnice, mi pa tam še nismo bili. In kaj je boljšega, kot spoznati nov revir z nekom, ki je tam že domač? O samih ribnikih, ki so ostanek kopanja gline, nismo vedeli veliko. Spomnil sem se le Mirine zgodbe, da je enemu od vnukov riba potegnila palico v vodo in je ni dobil več nazaj. Ta se mi je zdela kar preveč ribiška, da bi lahko bilo res, a vseeno – velike ribe očitno so notri. Dobili smo se na Vrhnikih, saj s Filipom (Tim je imel druge načrte) nisva vedela, kako se do ribnikov pride. Ko smo prispeli do ribnikov, sva se Filipom strinjala, da je okoliš zelo privlačen (»Tu je pa res lepo,« je rekel Filip, ko sva parkirala) – gre za več ribnikov, postavljenih v zeleno okolje (sicer v bližini avtoceste), največji med njimi se imenuje Divjak, a mi smo lovili na manjših. Ko sta nas Mirina vnuka pripeljala do lovnih mest, smo se hitro razdelili – Tai in jaz na enem ribniku, 15 metrov stran pa sta bila skupaj Filip in Tim (čeprav našega Tima ni bilo z nami, je bil pa Mirin). Vsi smo lovili s krmilnikom in par zrn koruze na trnku. Slabe pol ure po pričetku ribolova sva se z Miro pogovarjala slaba dva metra stran od palic in z enim očesom sem kukal k moji. Vseeno pa nisem bil dovolj pozoren, kajti kar naenkrat je Tai skočil in že je držal mojo palico v rokah. Ko sem pogledal, kaj se dogaja, je hitro rekel: »Oprosti, ampak če je ne bi prijel, bi jo potegnili v vodo.« Še ena ribiška, sem si mislil sam pri sebi. S skupnimi močmi sva nato ven potegnili manjšega krapa, ki smo ga poslikali in spustili nazaj.

Ni trajalo dolgo, da se je palica še enkrat močno stresla in znova je bil na trnku krap, tokrat po občutku večji od prejšnjega. S palico v rokah sem se obrnil k drugemu ribniku in Filipu ter Timu zaklical: »Fanta, dva nula za naju!«

Takole smo lovili: Tim in Filip levo, Tai in jaz desno, vmes pa je imela bazni tabor Mira.

*Predvsem za kraparje
je ploščič ponavadi
najmanj zaželen
ulov in zelo lepo se
mi zdi, da je Tai vesel
vsake ribe, ne glede na
vrsto.*

A šlo je za račun brez krčmarja: medtem ko sem bil jaz zaseden s hvalisanjem, je krap izkoristil mojo nepozornost in pobegnil v korenine. Ne le da sem izgubil ribo, ampak je skupaj z njo v koreninah ostal tudi krmilnik.

Kmalu se je tudi Taiu zatresla palica in ob zategu je zaklical: »Imam jo!« Ko je navijal, je še dodal: »Upam, da je ploščič!« Njegov stavek se mi je zdel prijetna sprememba, glede na to, kako nekateri drugi ribiški kolegi gledajo na ploščiče. Predvsem za kraparje je ploščič ponavadi najmanj zaželen ulov in zelo lepo se mi zdi, da je Tai vesel vsake ribe, ne glede na vrsto. No, želja se mu ni izpolnila – ni imel ploščiča. V bistvu kmalu ni imel ničesar, kajti riba se je snela s trnka. In v naslednjih minutah se mu je to zgodilo še nekajkrat. Riba so nama prijemale, a tudi bežale. Meni se je med utrujanjem enkrat strgala predvrstica, njemu pa kar glavni laks.

»Utrujen laks,« sva rekla skoraj istočasno. In medtem ko sva midva izgubljala opremo v vodi, je Tim svoj krmilnik zalučal na sosednje drevo, kjer je tudi ostal. Vmes je riba mojo palico potegnila tako sunkovito, da sem jo komaj ujel in med borbo sem bil prepričan, da je na drugi strani nekaj zelo velikega – a na moje presenečenje ne, bil

Prvi ulov dneva. Krapji so si bili po velikosti precej podobni. Ujeli pa smo zrcalarje, luskinarje, veleluskinarje. Kljub manjši velikosti so bili krapji precej borbeni in vedno so divje potegnili – nič čudnega, bi lahko rekli, ko pa se glavni ribnik tam imenuje Divjak.

je krap, težak slabo kilo. Nasploh smo ujeli v glavnem le takšne ribe: rekli smo jim »bratje in sestre«, vsi veliki in težki približno enako. A pomanjkanja borbenosti jim nismo mogli očitati. Sem pa na tem mestu Taiu in Miri priznal, da njune zgodbe z izgubljeno palico prej nisem jemal povsem resno, a sedaj, ko sem videl, kako je dokaj mala riba potegnila mojo palico s stojala in skoraj v vodo, verjamem!

Od takrat sem stal precej bližje palice in ko jo je naslednjič metalo iz stojala, sem bil blizu. A nisem bil pripravljen na to, kar se mi je zgodilo potem. V desni roki sem držal palico z ribo, v levi pa telefon, po katerem sem brskal pred potegom. Ker sem imel korenine in grmovje na levi, sem se začel pomikati v desno, da mi ne bi tja ušla še ena riba. Pozoren sem bil seveda na ribo in nisem opazil luknje, h kateri sem se bližal. Prejšnje dni je močno deževalo, tla so bila blatna in kmalu je moja levica zdrsnila navzdol, glava in hrbet pa nazaj. Med padcem sem telefon izpustil iz roke, a se oklepал palice (prioritete so bile jasne). Z levim gležnjem v jezeru, glavo ter hrbtom v blatu, s telefonom in osebno izkaznico na robu vode sem se še vedno boril z ribo, ki je seveda bežala proti grmovju. Ko so ostali pritekli pogledat, kaj se dogaja, se spomnim, da je en Mirinih vnukov rekel drugemu: »Daj, poberi tehnologijo!« Tudi fantje imajo prioritete jasne – najprej telefon, potem ribič. Tai mi je kasneje razložil, da je najprej pogledal, če sem v redu in šele nato poskrbel za telefon, jaz sem se tako ali tako še boril z ribo. Ribo, ki je kljub vsem mojemu trudu, ušla. Precej neverjetna situacija, ki pa se je vseeno končala dokaj srečno – razen blatnega hrbta ter zadnjice in mokrih nog nisem imel poškodb, pa tudi telefon deluje še naprej. Tai in Tim sta mi pomagala na noge in nadaljevali smo z ribolovom. Kar malo hecno se mi je zdelo, da vedno »težim« fantoma in ju opozarjam, naj bosta previdna, pazita, kje hodita, potem pa sam zgrmim v blato in vodo. No, najbolje se je učiti iz napak – najraje iz tujih napak!

Vmes je prvo ribo ujela tudi ekipa z drugega ribnika, in sicer Tim. »Tri ena« je bilo slišati z njune strani. In kmalu še »tri dva!« »Kdor ga ne da, ga dobi« sem z nogometnim žargonom komentiral Taiu. »Namesto da bi midva imela že vsaj osem rib za računu, so nama bežale s trnka, trgale laks, ušle v grmovje in onadva sta skoraj

Res je Tim ujel le eno ribo, a je bil ta njegov krap s svojimi tremi kilogrami težji in večji od katerekoli naše ribe.

že nadoknadila.« Tudi z drugega ribnika je Tim dobil skoraj enaka krapa kot midva. Vseeno ni trajalo dolgo, da sva povišala vodstvo. Tokrat se je Taiu uresničila želja in na suho je pripeljal svojega prvega ploščiča! »Moj prvi ploščič!« Veselje je bilo veliko! »Štiri dva!« sva dala vedeti Filipu in Timu. Toda kmalu je Tim potegnil ven še enega krapa in znižal rezultat.

Vmes je Mira skrbela za nas s sendviči, čajem, čokolado. Mi na ribolov po navadi vzamemo zgolj nekaj pijske, a tokrat sva bila s Filipom deležna popolne postrežbe. Borba z ribami zlakoti človeka. Še posebej Filipa, ki je ves čas tekel od naju do njiju s sakom. Vsakič, ko je nekdo zaklical »Riba!«, je bil že zraven z mrežo. Ko sta spuščala enega izmed krapov nazaj, pa sem slišal Tima, ki je rekel Filipu: »Dajmo, Filip, upam, da boš naslednjo ti ujel!« Res lepo od njega! Fantje so se poznali šele nekaj ur, a je bilo vseeno dovolj, da se je razvilo pravo ribiško tovarništvo! To sem opazil tudi pri Filipu, ki z mano kar ni in ni hotel zamenjati lovnege mesta, da bi tako hitreje kaj prijelo tudi njemu. S Timom sta

Zmagovalna ekipa v akciji, babica Mira pa pri fotografiranju. Tim in Filip sta skupaj ujela devet krapov in enega ploščiča.

Taiu se je uresničila velika želja in ujel je svojega prvega ploščiča! Temu pa je dodal še nekaj krapov. Zaradi njegovih refleksov moje palice krap ni potegnil v ribnik, kot se je enkrat zgodilo njemu.

Zmagovalna ekipa še pri poziranju. Filip in Tim sta bila odlična ekipa in kljub temu da jima v prvih urah ni šlo, sta skupaj vztrajala in vztrajnost se jima je bogato povrnila.

se zabavala in tam je želel ostati. Sčasoma pa so tudi Filipu začele prijemat ribe – njegov izkupiček so bili en ploščič in dva krapa.

Okoli dveh popoldne me je Mira vprašala, do kdaj imava s Filipom namen ostati tam (malo je navijala, da bi tudi oni trije počasi začeli pakirati). »Dokler bojo ribe prijemale tako noro,« se je glasil odgovor. Nima smisla spraševati ribiča, do kdaj bo lovil, ko pa ima vsak drugi met prijem – do večera in naprej! Mira je nato sama odšla naokoli in se čez par ur vrnila s čokoladnimi pudingi za fante. Tudi na žlice ni pozabila! Res se nam je dobro godilo.

Ribe so bile še naprej aktivne, a očitno so se vmes odločile za selitev. Tai in jaz sva vodila šest pet, a kmalu izgubljala osem šest. Timu in Filipu je uspel neverjeten preobrat. In za razliko od naju onadva prijetih rib nista izgubljala. Kar mi je ostalo v spominu, je bilo tudi, da smo vse naše ribe ujeli z rjni koruze iz ene same konzerve, krmili pa smo s starim kruhom. Vsaj, kar se vab tiče, smo bili zelo varčni (če smo že pri krmilnikih izgubljali denar). Filipu sem še komentiral, da se bo doma Tim pritoževal, da veliko rib ujamemo vedno, kadar njega ni zraven. In res jih je bilo veliko, fanta sta namreč kmalu vodila z devet šest, ko se je Tai premaknil bližje njenega lovišča. »Kaj zdaj to, umazana igra?« je komentiral njegov

starejši brat Tim. Tudi to nama ni pomagalo, kmalu sva namreč zaostajala z deset proti šest, ko je Tim ujel še svojo sedmo ribo dneva. Potrebovala sva novo taktiko in spomnil se je je Tai – predlagal je, da bo naslednja riba, ki jo kdorkoli ujame, »zlata riba«, vredna pet točk. In to bi naju popeljalo v vodstvo. Filip in Tim sta sprejela tudi ta izziv, a nama ni nič pomagalo. Do konca dne ni bilo več prijema. Fanta sem sicer podražil, da bom članek vseeno napisal tako, da bo izpadlo, kot da sva midva ujela več rib, a dejstvo je, da sta bila uspešnejša od naju in pošteno zmagala naše malo neuradno ribiško tekmovanje na Vrhnikih. Je pa Filip na poti domov v avtu komentiral, da je on zmagal še pri eni stvari – edini namreč ni izgubil nobenega krmilnika. »Ti si ga v koreninah, Tim na drevesu, Tai v vodi, jaz pa nikjer.«

Za nami je bil čudovit in izredno uspešen ribiški dan. Spoznala sva nov, zelo lep revir ter, še pomembnejše, nove ribiške prijatelje. S Taiem, Timom ter Miro bomo gotovo še lovili.

Ps: Tim se doma ob najinem pripovedovanju sicer ni nič pritoževal, da sva veliko ujeli, ko njega ni bilo zraven. Tudi sam je imel namreč polno in zanimivo soboto. A vseeno smo že naslednji vikend znova »skočili« do Divjaka. Sicer je bil prvi maj in s tem odprtje ščukarske sezone, tako da so umetne vabe letele naokoli, a Timu je vseeno uspel veliki met. Ujel je namreč največjo ribo med nami vsemi – ven je potegnil tri kilskega krapa! Sedaj pa imamo res vsi izredno lepe spomine na vrhniške ribnike Opekarna.

Ko se odpravimo na lov velikih postrvi, je robustnejša oprema še posebej zaželená. Palice, dolge 9 ali 10 čevljev in razreda 7, se bodo obnesle veliko bolje, prav tako pa bomo mi veliko bolj samozavestni kot denimo pri uporabi petic.

POTEZANKE SODIJO MED IZJEMNO UČINKOVITE UMETNE MUHE

MUHARJENJE S POTEZANKAMI

Večinoma lovimo s posnetki ličink in suhimi muham, z njimi ujamemo dejansko največ postrvi, tudi lepe primerke, težke okoli kilograma. Sam se navadno zalotim, kako razmišljam o uporabi potezank in res nato določeni revir obiščem z močnejšo ribiško palico v roki in potezanko na koncu trnice. Ne brez razloga – s potezanko si lahko namreč obetamo prijem največje postrvi v tolmunu, le nekaj sreče moramo imeti.

Po nekaj slepih metih, ko se naše roke navadijo na težjo opremo in je vse skupaj občutiti zelo naravno – kot bi imeli v rokah lahko palico za lov s posnetki ličink –, pristane potezanka nekje ob nasprotnem bregu. Gladina vzvalovi, na svinčeno sivi gladini pa naredi naša predvrvica ozko sled, ki nakazuje pot naše muhe. Malce počakamo, da potone na ravno pravšnjo globino, nato pa pričnemo s potezanjem.

Iznad hribov nasproti se razlije jutranje sonce, ki dvigne meglice, ki se sukljajo nad vodo. Po bleščečih vlažnih travniških tleh se umirjeno plazijo sence. Dihamo z mirom okoli nas in se izgubljam v sanjarjenju. Ne za dolgo. Prekine ga močan prijem, ki nam iz rok skorajda izpuli nekaj muharske vrvice in upogne palico. Znano?

Palice seveda ne nameravamo izpustiti. Malce jo nagnemo, saj tako lažje utrudimo veliko ribo. Že po otepanju začutimo, da je precej večja od drugih rib, ki smo jih kadarkoli ujeli tam. Pokaže se na gladini! Ima široka pleča, je zelo debela postrv z ogromnimi čeljustmi. Ko jo zajamemo v podmetalko, zares

Težke potezanke so izjemno uporabne za muharjenje v globljih predelih vode, z njimi lahko sicer lovimo tudi gorvodno.

Potočna postrv, ki sem jo ujel na Islandiji na zonkerja. Zonkerji, ki so potezanke z repom iz traku zajčje kože z zajčjo dlako, so še posebej primerni za počasneje tekoče vode.

dojamemo njeno velikost. Tehtati mora blizu štirih kilogramov! Muha v njenem gobcu sedaj ni videti več tako velika kot na začetku ribolova.

Ribolov s potezankami v stoječi vodi je malce drugačen in zahtevnejši od muharjenja s potezankami v tekočih vodah.

Ko lovimo na velikih jezerih, je ključno, da najdemo ustrezno globino. Potapljajoča vrvica se obnese poleti; pozimi izberemo plavajočo vrvico, dolgo predvrstico in obtežene muhe, ki navadno bolje učinkujejo.

Ena mojih najljubših potezank za muharjenje na rekah. V zadnjih nekaj letih sem z njo ujel kar nekaj lepih potočnih postrvi.

Velike potočne postrvi niso takšne brez razloga: tudi mladi primerki hitro zrastejo, ker se, na neki točki, pričnejo prehranjevati z majhnimi ribicami in drugim podobnim plenom.

O potezankah

Potezanke so umetne muhe, izdelane s tehniko vezanja, ki oponašajo majhne ribice, pijavke in druge organizme, ki niso nujno žuželke. Če je v določenem revirju veliko kapljev, zetov, klenov, zelenik in drugih podobnih ribic (ter seveda drugih slastnih zalogajev), se jih bodo velike postrvi slej ko prej lotile. Ko se postrv prične prehranjevati s takšnim plenom, se njena rast tako v dolžino kot težo bistveno poveča. Seveda je mogoče velike postrvi ujeti tudi z zelo drobnimi umetnimi muhami, ki so posnetki marsičesa, a nekaj magičnega je na obilnejšem zalogaju, da tako privlači največje med postrvmi. Če hočete ujeti največje, morate prilagoditi pribor, miselnost in seveda umetne muhe.

Opis muharjenja s potezankami lahko zelo razčlenimo in ga tako podrobno opišemo, a v osnovi gre za ribolov velikih plenilskih rib z velikimi umetnimi muhami. Ne glede na to, ali lovimo v reki ali jezeru, vedno se naša misel dotakne načina predstavitve umetne muhe, ki naj bi bila kar se da naravna oziroma naj bi kar se da dobro oponašala hrano ribe, ki jo lovimo. Poleg tega moramo loviti ob pravem času, tj. takrat, ko se ribe prehranjujejo.

Oprema

Oprema, ki jo uporabimo pri muharjenju s potezankami, je navadno močnejša. Pomembno je, da uskladimo razred palice, vrvice in umetne muhe z ribo, ki jo lovimo. Večja kot je ciljna riba, težja oziroma robustnejša naj bo oprema.

Za ribolov s potezankami na večjih rekah in jezerih bomo izbrali muharico, dolžine med 9 in 10 čevljev in razreda med 6 in 8 po AFTM. Akcija palice je stvar osebne izbire, a veliko ribičev ceni sposobnost palice, da dobro absorbira sunke zapete ribe skozi celoten blank palice in da hkrati omogoča dobre in dolge mete. To bo še posebej dragoceno, ko bomo lovili z velikimi potezankami, ki niso ravno aerodinamične.

Enako pomembne kot palice so muharske vrvice. S palico morajo dobro sodelovati, da poženemo muho v zrak in jo uspešno vržemo daleč oziroma kamor želimo. V trgovinah je ogromno dobrih vrvic WF (teža spredaj), marsikatero med njimi so oblikovali posebej za ribolov s potezankami. Skupni imenovalec najboljših med njimi je

razmeroma kompakten in kratek sprednji del, dolg med 9 ter 10,5 m in težak med 12 in 20 g (odvisno od razreda). Seveda izberemo vrvico, ki ustreza razredu naše palice, a ne vedno. Predlagam vam, da v izjemnih primerih izberemo za en razred težjo vrvico, kot je naša palica, denimo v primerih, ko mečemo v močnem vetru ali ko bomo lovili večinoma na zelo zaraščenih predelih z malo prostora za nami. Plavajoča, potapljajoča ali kakšna drugačna vrvica je stvar predstavitve umetne muhe, o čemer bomo malce kasneje.

Predvrvice

Pozor: tega dela nikar ne izpustite. Predvrvice so zelo pomembne! Prilagodimo jih načinu našega ribolova in celotnim okoliščinam. Na splošno naj bodo predvrvice dolge med 3 in 4,5 m; konično naj se tanjšajo od 0,32 do 0,26 mm, odvisno spet od okoliščin meta. Če mečemo dlje, naj bo predvrstica daljša in – pomembno – večja, kot je potezanke, krajša in debelejša naj bo predvrstica.

Dolge predvrvice ponujajo fino metanje in prijetno predstavitve muhe, kar nam pride prav v bistri vodi. Za začetek torej izberite od 4 do 4,5 dolge predvrvice. Če je vse skupaj predolgo za vašo palico ali sposobnost meta, počasi skrajšujte v korakih po 30 cm. Ko najdemo pravo dolžino, ki je v harmoniji z uporabljenim muho, je metanje v užitek in enostavno.

V bistri vodi bomo z veseljem uporabili fluorokarbonsko predvrstico, ki pa ni najboljše, če lovimo na področjih s travo, kamenjem in številnimi podvodnimi vejami. Takrat raje uporabimo navadni laks, ki je odpornejši. Opomniti je treba tudi, da imata omenjena materiala različno hitrost potapljanja – hitreje se potaplja fluorokarbonska predvrstica. V hitri in kalni vodi obvezno uporabite debelejšo predvrstico, s katero bomo zapeto ribo hitreje in, kar je najpomembnejše, varno spravili v podmetalko.

Umetne muhe

Potezanke so posebno poglavje med umetnimi muhami. Navadno jih delimo v dve skupini: tiste, ki **posnemajo** (imitativne), in tiste, ki **provocirajo**, spodbujajo ribo k prijemu. Slednje delujejo tako, da spravijo ribo k prijemu ne glede na to, ali je ta dejansko lačna ali ne. Prve so bolj realistične in spominjajo na ribji plen - ribico, pijavko in druge slastne zalogaje.

Pri potezanki je pomembno, iz kakšnega materiala je, saj je od njega odvisno, kako bo muha videti v vodi. Poleg tega je pomembno tudi, kako posamezno potezanko vodimo. Vodenje igra za uspešen ribolov ključno vlogo. V mirni vodi se še posebej obnesejo potezanke iz materialov, ki v vodi lepo dihajo in dajo videz življenja: marabu, zonker (trakovi zajčje dlake) in podobno.

Podobno uspešne so muhe, ki so zvezane iz več delov in so tako členjene, da se izjemno lepo gibljejo. Pri vezavi lahko na potezanko namestimo tudi posebne glave (*angl. magic head*). Gre za majhne plastične priprave oziroma diske v obliki lijaka, ki jih namestimo na

Tole lepoto sem ulovil na videno v plitvini, kjer se je potikala kar nekaj časa, preden sem ji ponudil muho.

Prisegam na potezanke naravnih barv. Izjema so potezanke, ki jih uporabim, ko so ribe izjemno nedejavne, tik pred drstjo ali ko je voda zelo mrzla.

10: Potrudimo se, da pritrdimo potezanke na predvrstico s t.i. vozlom z odprto zanko (poenostavljeni Rapala vozeli). Gre za izjemno vzdržljiv vozeli, ki ohranja naravno gibanje potezanke v vodi.

sprednji del potezanke, da ta že ob najmanjšem potegu lepo poskoči (pri njihovi uporabi smo pozorni na lokalni ribolovni režim, op. ur.).

V rekah s srednje hitrim ali hitrim tokom je smiselno, če zvežemo potezanke iz nekoliko trših materialov. Ko lovimo pod kotom, bo vodni tok povzročil, da bo potezanka »utripala«. V zelo hitrem toku je pomembno, da potezanka ohrani volumen in lepo diha kljub močnemu pritisku vode.

Potezanke, s katerimi ribe provociramo, so svetlejših in živahnejših barv, denimo v rožnati, svetlo zeleni in s svetlečimi dodatki. Potezanke, ki posnemajo, so bolj zamolklih tonov in se naravneje zlijejo z okoljem. Njihov realizem odloča, kako dobro bodo lovile, medtem ko so potezanke prve skupine zanimive zaradi izstopanja iz naravnega okolja. Zdi se, kot da niso nikoli dovolj kričečih barv in avantgardnih oblik. Potezanke so le redko predolge. 50 cm dolga potočna postrv bo z lahkoto lovila in seveda tudi ujela plen, dolžine med 10 in 15 cm. Ne bojmo se zato uporabiti res velikih umetnih muh.

Vprašanje, ali naj bodo potezanke obtežene, je odvisno od tega, kako globoko in kako hitro bomo lovili. To je tudi odvisno od izbire naše muharske vrvice.

Predstavitvev potezanke

Ustrezna predstavitev potezanke je ključna za prijem. Ko bomo lovili z muhami, ki provocirajo, se bomo trudili, da lovimo čim bližje in bomo postrv s cukanjem dražili k prijemu. V tem primeru bo dobra rešitev potaplajoča vrvica z razmeroma kratko predvrstico. Meti naj bodo od 45 do 30 stopinj na vodni tok, da ta ne zapelje muhe prehitro navzdol. Ista oprema bo odlična za lov s potezankami, ki posnemajo, in sicer spomladi in jeseni, ko so temperature vode nekje med 8 in 13 stopinjami. V tem času imajo ribe odlične pogoje za prehranjevanje in lov, zato so hitre in se na našo muho takoj odzovejo. Uporabimo obtežene potezanke, ki jih vodimo s hitrimi potegi. Tako posnemamo bežečo se ribico oziroma drugi plen.

Hitreje kot bomo potezanko cukali k sebi, manj časa bo imela postrv, da si premisli. Pri tem je pomembno, da lovimo v bližini ribe. Če le ne lovimo na videno ali v plitvi vodi, uporabimo potaplajoče

Ena od škatel s potezankami, ki jih imam. Bolj kot se približuje poletje, z večjimi potezankami lovim.

vrvice razredov 3, 4 ali 5 v kombinaciji z vzdržljivimi predvrsticami, ki bodo vzdržale močne prijeme.

Ko uporabljamo potaplajočo vrvico, vržemo gorvodno, približno 60 do 90 stopinj na tok, lahko tudi neposredno gorvodno. Poskusite prijeti palico z vašo pazduho, obe roki pa uporabite za izjemno hitro cukanje vrvice in potezanke. Najobetavnejše predele vode lahko tako prelovite zelo hitro z le nekaj meti pod različnimi koti.

V zelo mrzli vodi postrvi niso tako hitre kot sicer. V tem primeru nam bodo prišle prav naše večšine »branja« vode. Uporabimo potezanke, ki v vodi bolj dihaajo, ki jih pritrdimo na daljše predvrvice, cukamo pa jih počasneje. Pri tem je izjemnega pomena, da muho dobro poznamo: kako se giblje, ko jo cuknemo, kako se giblje v različnih tokovih in pod različnim vodnim pritiskom. Dolgi potegi s kratkimi premori in trzljaji navadno učinkujejo tudi v mrzli vodi in ko so ribe počasne, nezainteresirane. Z muho moramo držati stalen stik, mečemo pa gorvodno, da se izognemo prehitremu premikanju potezanke.

Ko so ribe pri dnu, lahko uporabimo plavajočo vrvico, dolgo predvrstico in potezanko na obteženem trnku jig. Takšne muhe načeloma niso namenjene za metanje s klasičnim muharskim metom, z njimi lovimo bolj na blizu. Palico dvignemo malce višje in z muho prelovimo manjše žepne vode, denimo tolmune za balvani, ne glede na letni čas. Z mesta na mesto jih mečemo kot posnetke ličink, malce cukamo in ribe tako spodbujamo k prijemu. Zategnemo vedno in takoj, ko na drugi strani začutimo prijem, težo ali karkoli nenavadnega.

Čas je bistvenega pomena

Muharjenje s potezankami je lahko učinkovito celo leto, a je morda najvznemirljivejše spomladi in ko je vodostaj povišan. Če bomo ob vodi pravi čas, ko vodostaj pada in se voda bistri, lahko doživimo izjemen ribolov. Spomladi so prijemi še bolj energični, saj ribe nado- meščajo telesno maso, ki so jo izgubile pozimi in v drstnem obdobju.

V vročini visoke pomladi in poleti so večje postrvi in druge podobne ribe najbolj aktivne zgodaj zjutraj in pozno zvečer. Nočni ribolov, seveda le tam, kjer je dovoljen, ne glede na vrsto ciljne ribe, lahko ponudi izjemno adrenalinsko izkušnjo na gladini ali tik pod njo. Če bomo lovili sredi dneva, se moramo ribolova lotiti malce drugače. V tem obdobju vam predlagam uporabo potaplajočih vrvic in težkih potezank na trnkih jig.

V zimskih mesecih bomo s potezankami najboljše lovili, ko se bo zgodila sprememba vremena in se bo malce otopilo. Toda na splošno je muharjenje, ki ga obravnavamo v prispevku, ribiču v največje veselje spomladi in jeseni. Takrat so velike ribe zelo dejavne: so agresivne, teritorialne in ne preveč izbirčne, saj so v obdobju počitka po drstnem obdobju ali pa se nanj pripravljajo.

Še posebno v dneh z dežjem in slabo dnevno svetlobo bo ribolov s potezanko izjemno uspešen. Tudi če ribe niso najbolj dejavne čez dan, se obvezno osredotočimo na večer in možnosti za ulov trofeje bodo resnično velike.

Rasmus Ovesen

IZ KUHARSKE BELEŽKE GOJKA ŠKORIČA

KOTLET KRAPA PO SEGEDINSKO IN PEČENI KRAP NA ČEBULI S PRETLAČENO ZELENJAVO

Krap je ena naših najboljših sladkovodnih rib. Iz njega lahko pripravimo številne zelo okusne jedi. Več kot 20 načinov priprave jedi iz krapa je Gojko v zadnjih sedmih letih predstavil tudi bralcem glasila Ribič. Škoda je, da ga je pri nas v ribarnicah vse težje najti. Tokrat vam Gojko predlaga, da preizkusite dva recepta priprave jedi iz krapa, ki vam ju predstavljamo v tej številki glasila Ribič.

Za pripravo kotletov krapa po segedinsko za 4 osebe potrebujemo:

1,2 kg kotletov krapa (lahko je tudi amur), 10 dag rdeče čebule, 25 dag svežih rdečih paprik, 6 dag česna, 5 dag peteršilja – zelenje, 6 dag sušenega paradižnika, 2 do 3 dag paradižnikove mezge, vejico timijana, malo žličko mlete paprike, pol limone, 1 dl belega suhega vina, 1 dl oljčnega olja, ½ l ribje osnove ali ribje juhe, 1 dl smetane za kuhanje, malo moke – po potrebi, sol, poper.

Kotlet krapa po segedinsko

Krapa očistimo in narežemo na kotlete, posolimo, popopravimo in dodamo limonin sok. Mariniramo pol do ene ure. V ponvi segrejemo oljčno olje, vanj pa damo peči kotlete. Ribo spečemo na 80 %, popečeno ribo nato damo v drugo posodo in jo pokrijemo s pokrovko. Na preostalem olju zdušimo nasekljano čebulo, dodamo nasekljan česen in na rezance narezano papriko. Nadaljujemo z dušenjem, dodamo še paradižnikovo mezgo in sušen paradižnik. Potem dodamo še ribjo osnovo in kuhamo, da se omaka zreducira. Dodamo še timijan in nasekljan peteršilj, po potrebi še malo moke, še malo podušimo, potem pa dodamo še belo suho vino in prekuhamo. Dodamo še mletu papriko, poper, sol in po potrebi še smetano za kuhanje. Pustimo, da zavre in v omako dodamo še na 80 % popečeno ribo. Pokrijemo in kuhamo še 10 do 15 minut.

Jed postrežemo s testeninami.

K jedi se lepo prilega tako belo kot rdeče suho vino, lahko tudi cviček.

Pečeni krap na čebuli s pretlačeno zelenjavo

Pečeni krap na čebuli s pretlačeno zelenjavo

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

1,2 kg krapa ali amurja, narezanega na kose, papir za pečenje – po potrebi, alu folijo – po potrebi, ½ kg krompirja, ½ kg korenja, 25 dag rdeče čebule, 15 dag navadne čebule, 15 dag pora, 8 dag česna, šopek peteršilja, šopek drobnjaka, mešanico italijanskih začimb – po želji, 2 dl oljčnega olja, 1 dl smetane za kuhanje, 2 dl mleka, 10 dag masla, sol, poper.

Skuhamo na koščke narezana krompir in korenje.

Očiščeno ribo narežemo na kose, jo položimo v PVC-vrečko, vse posolimo, popopravimo, dodamo mešanico italijanskih začimb, nasekljan česen, oljčno olje. Vse v vrečki dobro premešamo, da riba vpije začimbe, olje in česen. Vrečko z ribo damo v hladilnik marinirati za pol ure.

Rdečo čebulo narežemo na lističe, prav tako por. Pekač pre- mažemo z oljem, nato damo vanj čebulo in por. Na to položimo marinirano ribo, jo prelijemo z ostankom olja in pokrijemo s peki papirjem, ki smo ga predhodno namočili z vodo. Preko peki papirja damo še alu folijo in pečemo v razgreti pečici na 180 stopinjah 30 do 35 minut. Nato navadno čebulo narežemo na kockice in jo zdušimo na olju, da postane svetlo rumene barve.

Kuhano zelenjavo odcedimo, jo pretresemo v večjo posodo, dodamo dušeno čebulo. Maslo, mleko in smetano pretlačimo, da dobimo grob pire.

Postrežemo na krožniku, tako da damo spodaj rdečo čebulo in por, na to položimo koščke ribe in zraven še pire. Vse posujemo še s peteršiljem.

Tudi k tej jedi gre tako belo kot rdeče suho vino, lepo pa se jed ujema tudi s cvičkom.

Jedi pripravil: Gojko Škorič
Zapisal: Borut Jerše

